

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE FYSIEKE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 27 OKTOBER 2020

Vergaderkamer

Voorzitter: mevr. Klein-Hendriks
Commissiegriffier: dhr. Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Chapel (CDA)
Dhr. Gündogdu (Beter Voor Dordt)
Dhr. Hartog (PVV)
Mevr. Jager (Fractie Jager)
Dhr. Jansen (PvdA)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Dhr. Kuhlmann (VVD)
Dhr. Loekemeijer (D66)
Dhr. Noldus (VVD)
Dhr. Oostenrijk (CDA)
Dhr. Portier (SP)
Dhr. Van der Meer (GroenLinks)
Dhr. Soy (Beter Voor Dordt)
Dhr. Struijk (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Timmer (GroenLinks)
Portefeuillehouders: wethouder P. Sleeking, wethouder M. Burggraaf, wethouder M. Stam, wethouder R. van der Linden

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Goedenavond. Bij mij is Theo Oostenrijk in beeld. Theo, zou jij misschien jouw beeld willen uitzetten? Het is een beetje gek, maar vanavond vergadert deze commissie opnieuw digitaal. En daarmee levert ook de commissie eigenlijk op haar manier een bescheiden bijdrage aan het voorkomen van verspreiding van het COVID-virus. Onbewust benadrukt het digitale vergaderen wel de afstand tussen de commissieleden, maar toch is het prettig dat de techniek ons in deze tijd te hulp schiet.

De heer Struijk: Ingrid, mag ik je heel even onderbreken? Je camerastandpunt, ja, nu wordt die beter.

De voorzitter: Top, ja. Maar dat komt misschien ook omdat ik Theo wel in beeld heb en mezelf nauwelijks.

De heer Struijk: Oké.

De voorzitter: Vanavond ben ik uw voorzitter. Ik hou er rekening mee dat digitaal vergaderen beperkingen heeft, en om die reden vraag ik u ook alvast om instemming om

zo rond negen uur maar ook rond tien uur een tweetal korte pauzes in te lassen. Ik wil mijn best doen om deze vergadering zo goed mogelijk te faciliteren. Ik zal de tijd bewaken, voorrang geven aan een goede bespreking van onderwerpen die op de agenda staan, als u mij dat tenminste toestaat. Ik wil nu eerst de griffier vragen om de namen te noemen van de mensen die in deze vergadering aanwezig zijn.

De heer Den Boer: Ja, goedenavond. Aanwezig in deze vergadering zijn de heer Kuhlmann van de VVD, de heer Timmer van GroenLinks, de heer Loekemeijer, D66, de heer Hartog, PVV, de heer Chapel, CDA, de heer Van der Meer, GroenLinks, de heer Kleinpaste van Gewoon Dordt, uw voorzitter, mevrouw Klein-Hendriks, mevrouw Jager van fractie Jager, Jansen, Partij van de Arbeid, de heer Struijk, ChristenUnie/SGP, wethouder Van der Linden, de heer Noldus, VVD, de heer Soy, Beter voor Dordt, de heer Portier, SP, wethouder Stam en de heer Oostenrijk, CDA. Dan komt er nog iemand bij, net binnen, de heer Gündogdu, ook van Beter voor Dordt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het volgende punt is het vaststellen van de agenda. Het is de vraag aan de commissie of het zich kan vinden in de agenda die voorligt? En die vermeldt onder andere twee inhoudelijk te bespreken onderwerpen, de tiny houses en een dialoog voor de Omgevingsvisie. Dat is doorgeschoven van de vorige keer. De vraag aan de commissie is of u zich kunt vinden in deze agenda? Ik hoor geen reactie, ik zie niks op de chat. Dan wil ik nu naar het volgende punt, dat is de mededelingen. Er zijn vooraf geen mededelingen aangemeld maar er is misschien vanuit de commissie nog iemand die alsnog een mededeling wil doen? Nee.

2. Vaststellen besluitenlijst adviescommissie van 7 oktober 2020

De voorzitter: Dan ga ik naar het volgende punt van de agenda, dat is het vaststellen van de besluitenlijst van de adviescommissie van 7 oktober 2020. Er zijn vooraf geen wijzigingsvoorstellen ingediend. Kan de commissie instemmen met deze besluitenlijst? Ik zie geen reactie, ik ga ervan uit dat ook dat dat akkoord is.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: Dan zijn we nu aan de vragen aan het college. De heer Soy van Beter voor Dordt heeft vragen aangemeld, over veegwerkzaamheden van de HVC. Portefeuillehouder Van der Linden is aanwezig. Mijnheer Soy, u kunt uw vragen stellen.

De heer Soy: Ja, dank u wel, voorzitter. Vandaag heb ik in Krispijn geconstateerd dat er tijdens de veegwerkzaamheden met een veegwagen van HVC, twee medewerkers in een veegwagen zaten. Allereerst vinden wij het niet verantwoord dat er geen afstand wordt gehouden zo, en de coronamaatregelen niet worden nageleefd. Daarnaast vinden wij het niet effectief dat een veegwagen om geparkeerde auto's heen blad aan het vegen is. Zou het niet effectiever zijn als een van deze twee personen vooruitloopt met een bladblazer en alles onder de auto's vandaan blaast, zodat de veegwagen het kan opvegen? Zo houden ze ook voldoende afstand van elkaar en heb je twee vliegen in één klap. Ik ben benieuwd hoe de portefeuillehouder hier tegenaan kijkt en of hij het probleem erkent? We hadden dit vorig jaar ook aangekaart en vorig jaar werd er toen wel volgens mij met een bezem tussen de auto's de bladeren naar voren geveegd zodat

de veegwagen erbij kon, maar dit jaar vallen we terug weer in herhaling. Graag een reactie.

De heer Van der Linden: Mag ik antwoorden, voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Goed. Ja, dank, scherp gezien. Die even nagevraagd, maar op dit moment is het zo dat in deze veegwagens nog wel twee personen mogen zitten. HVC verstrekt wel mondkapjes, en op dit moment is dus dat nog toegestaan. En normaal gesproken, en dat heeft u scherp gezien vorig jaar, is het inderdaad zo dat één medewerker dan onder de auto's bladeren vandaan kan halen, en dat de andere dan met het wagentje langs rijdt zodat het opgeveegd wordt. In dit betreffende geval ging het om een medewerker in opleiding, dus daarom zaten ze even naast elkaar. Maar het is inderdaad normaal gesproken wel zo dat als je er twee hebt, dat er eentje bij auto's langs loopt en de andere het opveegt met het autootje. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Ook de heer Soy geeft aan dat het duidelijk is, dus dank voor het antwoord op de vraag.

De heer Van der Linden: Oké.

De voorzitter: Ik zie op dit chat dat de heer Kuhlmann voor de heer Van der Linden nog een vraag heeft, portefeuille Verkeer. Ik wil even kort mijnheer Kuhlmann het woord geven omdat het zou gaan om stukken.

De heer Kuhlmann: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan het college voor wat betreft de pilots met de snelheidsbelemmerende bloembakken, zoals die nu bij de Rechte Zandweg en de Nieuwe Haven plaatsvinden. Pardon. Ik zou het college willen vragen om een kort memo met een update van die pilot, en dat in voorbereiding op het debat over de aanpak van verkeersonveilige straten, wat in deze commissie plaatsvindt op 24 november. Mijn fractie is benieuwd naar de actuele stand van zaken rond deze pilots. Dus deze vraag heb ik niet van tevoren aangekondigd maar ik maak graag van deze gelegenheid gebruik.

De voorzitter: Dus de heer Van der Linden hoeft niet per se te antwoorden, maar als de heer Van der Linden bereid is dan ...

De heer Van der Linden: Ik ben zeker bereid. Ja, prima vraag om mee te nemen richting, ja dat is in de loop van november geloof ik, dat debat. Ik ga ervan uit dat u vooral geïnteresseerd bent in een mogelijk snelheidsdempend effect van onder andere deze bloembakken? Mocht dat niet zo zijn, dan hoor ik het nog wel via de app of de mail.

De heer Kuhlmann: Ja, dat is een hoofdzaak.

De heer Van der Linden: En ik ga kijken wat wij kunnen verzamelen. Want de termijn is niet heel lang maar daar gaan we eventjes naar kijken. Dus dat nemen we mee.

De heer Kuhlmann: Dank.

De voorzitter: Oké.

De heer Van der Linden: Prima.

De voorzitter: Dank u wel. Dan wil ik dit punt afsluiten, bedankt voor de antwoorden op de vragen, bedankt voor de vragen.

4. Burgerinitiatief Groen Project Tiny Houses “Klein Dordrecht” (2588086)

De voorzitter: Dan zijn wij nu aanbeland bij het inhoudelijke bespreekpunt, het burgerinitiatief voor Groen Project Tiny Houses ‘Klein Dordrecht’. Ik leid dat even in. Op 9 september hebben de initiatiefnemers in uw vergadering het burgerinitiatief voor tiny houses aan de rand van Dubbeldam, de Oudendijk, toegelicht. Door de initiatiefnemers is onder meer aangegeven dat er veel behoefte aan locatie voor tiny houses is. Dat er nu de mogelijkheid is een terrein te huren. Hebben aangegeven hoe met gas, water en licht zou worden omgegaan, met parkeren en met het groen op de locatie. Het verzoek van de initiatiefnemers, breng ik even in herinnering, is om één, het project mogelijk te maken voor een pilotperiode van minimaal tien jaar, om tussentijds het project te evalueren en tot een beleidskader te komen. En ook vragen de initiatiefnemers om meer initiatieven de mogelijkheid te geven om tijdelijke tiny houses te plaatsen, op particulier en of gemeentelijke locaties. Nou, het college heeft inmiddels, dat heeft u kunnen zien, ook haar zienswijze op het burgerinitiatief gegeven. Waarbij het college onder meer wijst op de ligging ten opzichte van de verstedelijkingscontour, op de consequenties van een tijdelijke locatie en op de mogelijkheid om een integrale visie op te stellen. Het is nu aan de commissie om te bespreken of ze zich in het burgerinitiatief kan vinden, en hoe zij de zienswijze van het college daarin meeweegt? Het doel uiteindelijk van deze bespreking is om te komen tot een voorstel voor besluitvorming door de raad. Ik zal hierna elke fractie vragen, in een volgorde die u bekend moet zijn, om een reactie te geven op het burgerinitiatief en de zienswijze van het college daarin mee te wegen. Als de commissie vragen aan het college heeft, dan zal ik vervolgens ook de verantwoordelijk portefeuillehouder, de heer Sleeking, vragen om deze vragen te beantwoorden namens het college. En vervolgens zal ik proberen ook een conclusie te trekken over hoe de commissie in meerderheid tegenover het burgerinitiatief staat en of het door kan naar de raad. Op basis van die conclusie zal de commissiegriffier een ontwerp raadsbesluit opstellen. U heeft gezien dat er dat nog niet bij zit, bij de stukken. Dus dat is naar aanleiding van de discussie vanavond, dan zal een raadsbesluit worden opgesteld. Dit gezegd hebbend, wil ik als eerste in de volgorde voor Beter voor Dordt de gelegenheid geven om te reageren op het initiatiefvoorstel en de zienswijze daarin mee te wegen. Mijnheer Soy.

De heer Soy: Ja, dank u wel, voorzitter. Voorzitter, vanuit Beter voor Dordt bedanken wij de opstellers en indieners van het initiatiefvoorstel voor het realiseren van tiny houses onze gemeente. Een aantal weken geleden hebben we inderdaad de presentatie van de initiatiefnemers gezien en het zag er veelbelovend uit, mijn complimenten daarvoor. Het gedachtegoed achter een tiny house kunnen wij volgen, ik citeer enkele zinnen uit het initiatiefvoorstel. Een tiny house is maximaal 50 vierkante meter groot, idealiter deels zelfvoorzienend, dat wil zeggen dat je bijvoorbeeld je eigen stroom door middel van zonnepanelen opwekt, het regenwater opvangt en gefilterd hergebruikt, en gebruik maakt van een composttoilet en helofytenfilter voor je grijze afvalwater. Dus het is een

woonvorm waar een tiny house bewoner specifiek voor kiest. Het is anders dan normaal, het is duurzaam, schuldenvrij en in verbinding met de natuur. Einde citaat. Duurzaam en zelfvoorzienend wonen in een groene omgeving met een zo klein mogelijke ecologische voetafdruk, wie zou dat niet willen? Goed voor de natuur en de aarde. Vooropgesteld staan wij vanuit Beter voor Dordt dus positief tegenover dit soort initiatieven. Denk bijvoorbeeld aan de tiny houses aan de Noordendijk en in Crabbehof die nu momenteel worden ontwikkeld, waarover wij in het vervolg graag meer willen weten. Het college zal deze twee projecten volgen en hierover in de toekomst ons informeren, daar kijken wij naar uit. Beter voor Dordt staat positief, dat hebben we gezegd, maar dat betekent niet dat we niet kritisch mogen zijn op het huidige initiatiefvoorstel. Zo hebben wij vanuit Beter voor Dordt onze bezwaren over de locatiekeuze. De initiatiefnemers hebben zelf een stuk grond van een ondernemer gevonden, die bereid is om zijn medewerking te verlenen aan dit initiatiefvoorstel. Het is een stuk grond dat valt buiten de huidige stedelijke contouren van de stad, waarbij we hebben afgesproken dat we alleen binnenstedelijk bouwen. Dit gebied valt daarbuiten en is ook zo vastgelegd in de Structuurvisie bestemmingsplan van het gebied en de concept Omgevingsvisie. Dat zal voor de ondernemer ook wel reden geweest zijn om zijn medewerking te verlenen, want anders had hij vermoedelijk graag willen bouwen. Zoals hij dat op vele plekken in de stad doet. Dat lezen we ook terug in de reactie van het college, dat de projectontwikkelaar in het verleden een bouwplan heeft ingediend voor deze locatie, en dat deze destijds zijn afgewezen. Beter voor Dordt ...

De voorzitter: Mijnheer Soy?

De heer Soy: Ja.

De voorzitter: Mijnheer Soy, er is een interruptie van mijnheer Kleinpaste.

De heer Soy: ik heb nog één zin, als dat mag, voorzitter?

De voorzitter: Dan maak die maar af, dank u wel.

De heer Soy: Ja, ja. Beter voor Dordt heeft net als de indieners van het initiatief de natuurwaarden op ons eiland hoog in het vaandel, en heeft daarom besloten om woningbouw in de polders niet toe te staan. Voor Beter voor Dordt is dit de reden om de initiatiefnemers te vragen om te zoeken naar een andere locatie binnen de stedelijke contouren. Wij hopen van harte dat ze hierin zullen slagen en wensen ze veel succes bij hun zoektocht. Indien de gemeente hierin een rol kan betekenen moeten we dit uiteraard niet achterwege laten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Dank u wel, voorzitter. Ja, toch even een vraag aan mijn collega Soy van Beter voor Dordt. Want zijn betoog begon veelbelovend, en hij citeert een aantal goede dingen uit het initiatiefvoorstel. Maar vervolgens schakelt hij het neerzetten van een tiny house volledig gelijk aan iedere vorm van reguliere woningbouw. En mijn vraag is, waarom behandelt mijnheer Soy het oprichten van een tiny house, het plaatsen van een tiny house, als iedere vorm van woningbouw die dan alleen maar binnen de stedelijke contour zou kunnen passen? En kan mijnheer Soy zich wellicht voorstellen dat

juist wonen met een kleine ecologische footprint, heel erg duurzaam georiënteerd, eerder van toegevoegde waarde is in het buitengebied, dan dat het er afbreuk aan doet?

De voorzitter: Mijnheer Soy, u heeft twee vragen. Ja.

De heer Soy: Ja, dat laatste, daarover verschillen we van mening en dat mag. En het is niet zozeer dat wij tiny houses gelijkschalen met reguliere woningbouw, maar het is meer dat wij de open polders en landschap van het buitengebied willen beschermen, dus dat we eigenlijk willen dat het blijft zoals het nu is. Vooral de Zuidpolder, daar hebben wij ons hard voor gemaakt, en dit valt daarin. Dus ja, dat is gewoon onze mening. Wij vinden dat de polders beschermd moeten blijven.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Soy. De volgende die ...

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter? Ik bedoel ...

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste, ja?

De heer Kleinpaste: Ik probeer het toch nog heel even. Ik bedoel, ik snap dat die bescherming voor de Zuidpolder voor Beter voor Dordt van groot belang is. Ik bedoel, in zoverre verder begrijp ik die mening volkomen. Maar ik probeer toch een beetje te proeven, te vinden, waarom Beter voor Dordt de toegevoegde waarde van mensen die heel bewust met ecologie, heel bewust met natuur, heel bewust met dat soort voorzieningen omgaan, niet van toegevoegde waarde zouden kunnen zijn, juist voor dat buitengebied?

De heer Soy: Ja, dat laatste heb ik niet gezegd, voorzitter, dat dat geen toegevoegde waarde zal hebben. Alleen het open polderlandschap heeft voor ons al een toegevoegde waarde. Wij weten dat heel veel Dordtenaren genieten van het buitengebied, als ze daar fietsen, als ze daar wandelen, als ze daar recreëren. Dus die toegevoegde waarde waar u het over heeft, kan een andere toegevoegde waarde van het mooie buitengebied tenietdoen. Dus wat ons betreft zien we dit soort initiatieven liever elders in de stad. Dus ...

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer ...

De heer Soy: Maar vandaar dat mijn betoog ook positief begon, want wij staan ook werkelijk positief tegenover het plan, alleen de locatie dat is even lastig.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Soy. Intussen heeft de heer Jansen van de PvdA ook een vraag voor u.

De heer Jansen: Ja, correct. Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik hoor de heer Soy zeggen, dat allemaal positieve dingen zeggen over dit burgerinitiatief, die ik van harte met hem deel. Ik vraag me af of hij met mij dan ook het een goed idee zou vinden als het college de initiatiefnemers zou helpen met het zoeken naar een in zijn ogen beter geschikte locatie?

De voorzitter: Mijnheer Soy?

De heer Soy: Voorzitter, volgens mij had ik mijn woordvoering ook met die zin geëindigd, dat als de gemeente daar een rol in kan betekenen, hulp bij het zoeken naar een locatie, dat we dat als gemeente niet moeten nalaten, daar eindigde ik ook mijn betoog mee.

De voorzitter: Ja, dank u wel.

De heer Jansen: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ben ik nu benieuwd naar de woordvoering van de VVD. Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank u wel. Dank en ook wij bedanken met name ook de initiatiefnemers voor het indienen van het voorstel. Vereerd dat ze kiezen voor Dordrecht, omdat hier ruimte wordt geboden, gezien de andere pilots die er zijn, hebben we duidelijk kunnen horen dat er daar ook juist naar Dordrecht gekeken wordt, gezien het feit dat het hier ook op de agenda staat. En dat is goed, wij staan ook sympathiek tegenover tiny houses als woonvorm. En met het oog op de huidige woningnood op de woonmarkt is er niet alleen behoefte aan tiny houses maar ook medium houses en big houses, wat ons betreft. Maar goed, als je kijkt naar de markt en vraag naar tiny houses, geloven wij zeker dat daar een doelgroep is. En dat er ook de woonvorm, en nou goed, er is al het een en ander over gewisseld, hoe het van toegevoegde waarde is en dat er een vraag naar zal zijn. Toch neigen wij meer naar het volgen van het collegeadvies, en dat zit bij ons om twee redenen. En de eerste is dat wij met name de ervaring van de andere pilots willen meenemen in een integrale visie op dergelijke ontwikkelingen en gebieden, namelijk welke kaders geven wij immers mee aan locaties, voorzieningen, aanzicht en zaken als looptijd en woonzekerheid? Wat ons betreft is het zaak om dit eerst onderling vast te stellen. We hebben nu twee pilots lopen, in Crabbehof en aan de Noordendijk. En ik denk dat we daar nog het nodige van kunnen leren en, nou ja, een aantal zaken moet verankeren in ons eigen beleid voordat we dit gaan uitbreiden. Het tweede is namelijk ook ...

De voorzitter: Er is intussen een interruptie, mijnheer Noldus, door mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Dank u wel, voorzitter. Ja, toch nog even een vraag aan mijn collega Noldus van de VVD. Want hij schetst dat het project Crabbehof en aan de Noordendijk de tiny houses, als pilot zouden kunnen fungeren om daarop door te borduren of daar weer lering uit te trekken voor dat wat je daarna wil. Maar ziet de heer Noldus niet, en dat is volgens mij ook door de initiatiefnemers wel aangekaart, dat er echt wezenlijke verschillen zijn tussen die huidige, of de ontwikkelende projectjes Crabbehof, Noordendijk, en een echt volwaardig tiny house project waar je volledig off-grid, waar je volledig al die voorzieningen kunt realiseren die tiny houses juist zo specifiek maken. Dus waarom niet een compleet project toch nog toevoegen om echt een project te hebben waar je optimaal lering uit zou kunnen trekken?_

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, dat ben ik aan de ene kant wel eens met de heer Kleinpaste, en hebben we ook wel in onze fractie wat over gewisseld. Want ik denk namelijk dat het inderdaad wel, ja, toegevoegde waarde kan zijn. Aan de andere kant heb je dan wel heel

veel meer extra mogelijkheden die je nog als extra pilot zou kunnen toevoegen. Ik ben het met de heer Kleinpaste eens dat er in Crabbehof en Noordendijk, ja dat het op een iets andere manier ingevuld is dan hier beoogd is. En gevoelsmatig, maar dat gaan we later zien uit de andere pilots denk ik, gelukkig dat het hier anders ingevuld en bedoeld is. Maar toch, dat is wat ons betreft toch net iets te vroeg. En wij zouden eigenlijk die andere twee projecten, meer tot wasdom willen zien en daar voor onszelf vooral, als gemeente, beleid op maken. Want nu gaan we anders incidenteel hier een project goedkeuren en starten, en wat is dan het kader voor de volgende, en de volgende daarna? Je schept toch een, of een precedent of in ieder geval verwachtingen, zonder dat daar uiteindelijk voor onszelf kaders en richtlijnen voor gelden. Dus wat ons betreft doen we eerst het één, en dan het ander.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Noldus. U was nog niet klaar met uw woordvoering?

De heer Noldus: Nee, ik had eigenlijk nog één zin ...

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De heer Noldus: Maar ik denk ...

De voorzitter: Nog één zin graag. Laat ik de heer Noldus één zin afmaken, ja.

De heer Noldus: Ja, precies. Nou, het laatste waar ik mee wilde afsluiten was, er zijn dus een twee redenen waarop wij het collegeadvies steunen. De eerste was inderdaad de kaders. En het tweede wat ik wilde zeggen is, dat we ook wel verwachten dat alternatieve locaties mogelijk laagdrempeliger zijn. En we begrepen dat er ook wel andere locaties eerder besproken zijn. Dus wat ons betreft ook zaak wel dat de gemeente hierin meekijkt in wat er nou actief past ook in de gemeentelijke visie voor een dergelijk ontwikkeling. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Ja, dank u wel.

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste had nog een interruptie.

De heer Kleinpaste: Ja, ik had nog een interruptie op het punt waar de heer Noldus over de beleidsvorming sprak. Zou het niet mooi zijn, is dan mijn vraag aan mijnheer Noldus, om beleidsregels, om kaders die je wilt ontwikkelen voor dit soort specifieke projecten, niet juist in co-creatie, zoals dat zo fraai heet tegenwoordig, niet juist in samenspraak met die inwoners, met die initiatiefnemers tot stand te brengen? In plaats van dat je dat vooral uit die projecten zou willen leren voor jezelf? Ik bedoel, we gaan straks over de Omgevingswet praten, we gaan praten over hoeveel invloed inwoners zouden moeten hebben op dat wat we met elkaar verstandig vinden om te bouwen? Hier kun je toch mooi een voorschot op nemen, zou ik zeggen.

De heer Noldus: Ja. Nou, voorzitter, als ik dan mag voor het antwoord. Kijk, dat ben ik van harte met de heer Kleinpaste eens. Maar de vraag, ik hoop ook dat als we dat gaan doen, en wat mij betreft gaat die vraag in opdracht naar het college om dat uit te

werken. En dan vooral niet zelf achter een bureau een aantal beleidsnota's bij elkaar verzinnen en dat dan naar de fracties sturen en naar de raad, maar wat mij betreft gaat het ook in dialoog met deze initiatiefnemers en andere initiatiefnemers, ook in andere gebieden en regio's. En op basis daarvan komen de kaders die we kunnen meenemen. Maar dat betekent niet dat we nu aan de voorkant al een project wat daar een voorschot op zou nemen, goed zouden moeten keuren. Want dan zijn die kaders daarmee al gelijk vastgelegd.

De voorzitter: Helder.

De heer Noldus: Dus van harte eens om daar dat in co-creatie te doen, met onder andere deze initiatiefnemers.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Noldus. Volgende is van het CDA, ik neem aan mijnheer Oostenrijk?

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, dat zou best kunnen.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Oostenrijk: Ja. Voorzitter, het nu voorliggende burgerinitiatief voor het realiseren van enkele tiny houses in het bos aan de oostrand van de wijk Middenhoeve in Dubbeldam verdient steun. Wij beoordelen dit planvoorstel, zorgvuldig voorbereid en uitgewerkt, goed passend binnen dit gebiedje, als positief. Een goede verwezenlijking van de in 2016 aangenomen motie om dit soort initiatieven mogelijk te maken. Het collegeadvies ziet dit echter anders, en noemt daar enkele argumenten. En daar wil ik nog op ingaan. Eerst even het punt welstand, dat met een tijdelijke locatie welstand buitenspel wordt gezegd, is niet zakendoende, niet anders dan een feitelijke constatering bij plannen van een tijdelijke aard. De locatie, die ligt in formele zin inderdaad net buiten de verstedelijkingsgrens, maar je kan niet zeggen dat er in de polder wordt gebouwd. En in de vergadering van 9 september heb ik in reactie op een opmerking van Beter voor Dordt gewezen op het feit dat de nu bijna gereedgekomen nieuwbouwwijk met dure villa's aan de oostrand van Dubbeldam, de locatie tuincentrum PAP, plus de gemeenteground daarachter, ook buiten de verstedelijkingsgrens ligt, en ook als zodanig ook erkend. De waarschuwing dat instemmen met de tijdelijke realisatie van tiny houses betekent, de deur openzetten voor toekomstige woningbouw, is ongepast en je kan dit juridisch prima vastleggen. En het klopt dat het bestemmingsplan moet worden aangepast, maar dat is op zich geen motief voor afwijzing. De eventuele kwestie van planschade, het college speculeert op voorhand dat er sprake van kan zijn, interessant. Opmerkelijk dat het college dit als een argument noemt, het plaatst zich in de rol van mogelijk benadeelde, vrij uniek. De indieners hebben gemeld dat omwonenden zich prima in de plannen kunnen vinden, maar los daarvan is het een zaak van de indieners om dit verder met de omwonenden te tackelen.

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk, u heeft een interruptie toen u begon over planschade. Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ja, dank u, voorzitter. Niet over de planschade maar over de noodzaak om het bestemmingsplan te wijzigen. Ik heb inmiddels uit correspondentie

begrepen dat dat, omdat het om een tijdelijk project gaat van tien jaar, het niet strikt nodig zou zijn om het bestemmingsplan te wijzigen in het kader van de, hoe heet het ook weer, de kruimelregeling of zo. En vraag aan mijnheer Oostenrijk of die daarvan op de hoogte is en of die niet voor een dergelijke oplossing zou willen pleiten?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Meer. Ik vraag ook even mijnheer Soy, want die wil misschien hier ook op reageren. Dus als u nog even wacht met antwoorden, mijnheer Oostenrijk. Mijnheer Soy.

De heer Soy: Ander punt, het is een ander punt waarop ik wil ...

De voorzitter: Een ander punt. Dan mijnheer Oostenrijk, als het gaat om het aanpassen van het bestemmingsplan, dat zou niet nodig zijn.

De heer Oostenrijk: Nee, je hoeft niet een bestemmingsplan als zodanig aan te passen, maar je moet wel iets doen. Dus daar is dan ook natuurlijk in zekere zin een medewerking van het college voor nodig. Dus de heer Van der Meer heeft gelijk, alleen ik heb dat nu even in de simpele bewoordingen genoemd dat je het bestemmingsplan laten we zeggen, an sich zou moeten aanpassen in welk formule dan ook.

De voorzitter: Ja, dat begrijp ik. Mijnheer Soy, u had een interruptie.

De heer Van der Meer: Mag ik daar nog één zin over zeggen, voorzitter? Juist het tijdelijke karakter betekent dat het bestemmingsplan ongewijzigd kan blijven en ook daarna ongewijzigd is, dus dat het ook geen precedent oplevert.

De voorzitter: Mijnheer Van der Meer, ik vat even samen dat de heer Oostenrijk aangaf dat hij dat vertaalt als, er is een medewerking nodig, dus vandaar. Mijnheer Soy.

De heer Soy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan de heer Oostenrijk aan het CDA. Ja, mijnheer Oostenrijk die doet het voorkomen alsof dit niet buiten het verstedelijkingsgebied is omdat het net aan het randje is. Maar je hebt altijd grenzen, je hebt altijd een rand, en dit valt er gewoon buiten. Dus of helemaal raak of helemaal mis, dit is gewoon helemaal mis, dit zit er gewoon buiten. Dus laten we dat even vooropstellen. Het is niet een klein beetje erbuiten, het is gewoon erbuiten.

De voorzitter: En wat is uw vraag?

De heer Soy: En daarnaast, ik kom naar de vraag, daarnaast is het in een gebied wat onder de Zuidpolder valt, het is de Zuidpolder. Een vraag aan het CDA, het CDA heeft in haar eigen verkiezingsprogramma opgenomen, ik citeer, de Zuidpolder is een prachtige polder en moet zo ook blijven. Neemt u daar nu afstand van?

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk, of u afstand neemt van hetgeen in het verkiezingsprogramma staat?

De heer Oostenrijk: Natuurlijk nemen wij geen afstand van wat er in het verkiezingsprogramma staat, voorzitter. Maar ik heb me gebaseerd op de argumenten van het college. En daar gaat het nu om. Het college heeft, noemt het argument van de

Zuidpolder niet, maar gaat in op de inhoud van het burgerinitiatief, en dat waardeer ik. En ik maak daar in mijn bijdrage nu wat kanttekeningen bij, in die zin dat we de, laten we zeggen, het advies om niet met het burgerinitiatief in te stemmen, daar heb ik dus wat opmerkingen over gemaakt omdat wij dat anders zien.

De voorzitter: Oké. Dan mag u ...

De heer Soy: Voorzitter, mag ik daar dan een vervolgvraag stellen?

De voorzitter: Een vervolgvraag over het verkiezingsprogramma van het CDA. Nee. Gaat uw gang, mijnheer Soy.

De heer Soy: Ja, zo zou je het kunnen benoemen. Nee, de heer Oostenrijk die zegt van, ja de Zuidpolder wordt niet als reden genoemd door het college. Maar het college spreekt volgens mij wel over het feit dat dit buiten de stedelijke contouren valt. En of het dan net daar valt bij de Zuidpolder of bij een andere polder, dat maakt voor ons niet uit, het valt gewoon buiten de grenzen. En nu is het toevallig de Zuidpolder, waar u ook in uw verkiezingsprogramma iets over zegt, dus dat maakt het dan dit geval eigenlijk dubbelop.

De heer Oostenrijk: Ja maar voorzitter, dan gaat de heer Soy voorbij aan hetgeen wat ik ook heb gemeld, dat op een steenworp afstand van deze locatie, er een complete villawijk is gebouwd die ook buiten de verstedelijkingsgrens ligt. Dus, en daar heb ik toen Beter voor Dordt ook niet over gehoord. Dus wat dat betreft moeten we de appels met de peren maar niet gaan vergelijken.

De voorzitter: Daar valt nog veel over te zeggen denk ik, maar gaat u door. U had het punt van planschade behandeld.

De heer Oostenrijk: Ja.

De voorzitter: Had u verder nog wat in de woordvoering?

De heer Oostenrijk: Nog even iets over de kanttekeningen en risico's die ook in het collegeadvies staan. Hier wordt verwezen naar het project Crabbehof, dat is prima, maar dat staat mijns inziens los van het initiatiefvoorstel. Door deze plannen nu te koppelen aan de ontwikkelingen van een integrale visie vier jaar na 2016, van stal gehaald voor dit burgerinitiatief, is vreemd. En dit motief is dan ook niet genoemd bij de tiny houses op het Vlijpark, dus er is ook nu geen aanleiding om dat ineens wel te vinden. Dat is mijn bijdrage, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel voor uw bijdrage. Dan zijn wij benieuwd naar de bijdrage van D66. Wie mag ik van D66 het woord geven?

De heer Loekemeijer: Mij, voorzitter.

De voorzitter: Dan, gaat uw gang, mijnheer Loekemeijer.

De heer Loekemeijer: Nou, wij van D66 vinden het een heel sympathiek voorstel, zoals het er nu ligt. Er is nu al heel veel over gezegd. Maar wij zijn het ook ... Maken ons ook wel zorgen over de locatie, en zouden eigenlijk een dergelijk initiatief wat meer binnenstedelijk zien omdat dat ook bijvoorbeeld zou kunnen helpen in de vergroening van de stad. En je zou je kunnen voorstellen, een soort bewoond park. En als een soort van, ja, noem het winstmaximalisatie van een dergelijk mooi voorstel, zou je dat natuurlijk ook op een andere locatie kunnen doen, juist met dat doel. En als we dit dan buiten stedelijk doen, dan heb je eigenlijk, blijft het een heel sympathiek voorstel, maar heb je dat voordeel niet.

De voorzitter: Uw reactie voor binnenstedelijke vergroening roept vragen op. Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, vooropgesteld dat ik best voor binnenstedelijke vergroening ben. Dat is een goed punt, dat omarmen wij ook regelmatig, dus daar zijn we voor. Maar ik ben toch wel benieuwd hoe D66 het precies voor zich ziet en waarom het wel zou kunnen zijn dat je kiest voor bewoning toevoegen aan een park, omdat dat van toegevoegde waarde zou kunnen zijn. En het in de Zuidpolder of in het randje van die Zuidpolder, of daar waar het nu in het initiatiefvoorstel is ingepland, die toegevoegde waarde zou ontbreken. Ik denk namelijk, en ik hoop dat D66 daar ook gedachten bij heeft, dat met de zorgvuldigheid die in het initiatiefvoorstel zit, deze manier van bewonen eerder kwaliteit verhogend werkt daar dan dat het een reëel risico oplevert. Dus ik ben benieuwd of de argumentatie van D66, of daar nog wat meer over valt te melden dan zojuist gemeld werd.

De heer Loekemeijer: Deels natuurlijk eens dat het kwaliteit verhogend kan zijn. Maar, en dat er eigenlijk, als je dit binnenstedelijk en dan niet in een bestaand park maar ... Kijk, de verhouding woonoppervlak, groen is heel gunstig in een dergelijk project. Dus als je dit binnenstedelijke doet dan kunnen er eigenlijk evenveel mensen wonen, in een veel groener gebied. Omdat juist die verhouding zo mooi is. En als je dat dan binnenstedelijk doet, dan hou je die mooie verhouding, en heb je eigenlijk een win-winsituatie. Omdat er dan evenveel mensen ergens kunnen wonen, en tegelijkertijd heb je ook ineens meer groen in je stad. Dus inderdaad, ook buiten de stadsrand is het een ... Heeft het toegevoegde waarde. Maar erbinnen zou het eigenlijk dubbel toegevoegde waarde hebben.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Kleinpaste: Mag ik daar nog even op reageren?

De voorzitter: Even naar de volgende vraagsteller, want misschien heeft hij een vraag in dezelfde richting en dan kunt u daarna nog besluiten of u nog wat meer wil weten daarover van de heer Loekemeijer. De heer Oostenrijk en de heer Van der Meer hebben beide vragen. Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, een vraag aan mijnheer Loekemeijer. We zijn nu vier jaar na 2016. En noch het college, noch welke fractie dan ook, heeft het voor elkaar

gekregen om een locatie in binnenstedelijk gebied aan te wijzen, exclusief het Vlijpark maar dat is een aparte situatie, aan te wijzen als een geschikte locatie voor tiny houses. Ik vind het prachtig om allerlei bezwaren te noemen voor uiteraard ook deze locatie, dat kan, dat mag. Maar dan wil ik wel degenen oproepen die zeggen van, en waar kunnen we dan wel iets realiseren in het binnenstedelijk gebied? Ik zie dat niet zitten. Dus je zal het wat ons betreft gewoon aan de randen van de stad moeten doen. En ik roep mijnheer Loekemeijer op om dan ook met concrete ideeën te komen waar het wel kan. Het abstracte zin zeggen van, ja, in parken zou je het mooi kunnen doen. Wijs mij een park aan waar D66 dat hier in Dordrecht wil realiseren?

De voorzitter: Nu heeft de heer Loekemeijer net al aangegeven dat in een bestaand park niet zijn bedoeling is, maar hou de oproep even vast. Ik wil even vragen aan mijnheer Van der Meer of hij ook zijn vraag wil stellen aan de heer Loekemeijer, en daarna de heer Loekemeijer laten reageren.

De heer Van der Meer: Ja, mijn vraag sluit hierop aan, voorzitter. Zeker, als de heer Loekemeijer zegt van, we doen het niet in parken, dan gaat het dus over andere woningbouwlocaties. En hij heeft natuurlijk volkomen gelijk dat als je kleinere huizen op een bepaalde woningbouwlocatie zet, en evenveel mensen daar huisvest, dat er meer groen overblijft. Dus de consequentie van D66 is, dat er in, dat is mijn vraag, dus is de consequentie van dat standpunt, dat hij voorstander is, of in algemene zin, om wat kleinere woningen te bouwen?

De voorzitter: Mijnheer Loekemeijer.

De heer Loekemeijer: Ja, ik denk het wel. Ik denk dat we daar sowieso naartoe moeten als we binnenstedelijk de woningopgave willen halen, zullen we inderdaad kleiner moeten gaan bouwen. Dat denk ik sowieso. Maar ja, dat is natuurlijk ook, daar moeten ook mensen in willen wonen, dus dat is wel een lastige vraag. Maar ja, in principe wel want ik denk dat dat nodig is. En ik denk dat er ook een markt is voor kleinere woningen omdat je steeds meer éénpersoonsgezinnen, of eenpersoonshuishoudens ziet. Dus ik denk dat daar inderdaad ook wel een behoefte ligt en dat het ook wel verstandig is om meer van dat soort woningen te gaan bouwen ja.

De voorzitter: En wilt u de heer Oostenrijk helpen met welke locaties mogelijk zijn binnenstedelijk?

De heer Loekemeijer: Nee, maar dit is natuurlijk al eerder geopperd om dan die vraag ook wel bij het college neer te leggen, om met alternatieven te komen. En wij zijn natuurlijk altijd bereid om daarover mee te denken.

De voorzitter: Oké.

De heer Oostenrijk: Voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Loekemeijer.

De heer Oostenrijk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk, u wilt een afrondend punt maken op dit punt?

De heer Oostenrijk: Ja. Maar als raadsleden moeten we ook Dordrecht een beetje redelijk kennen. Dus ik vind het te zwak om die vraag bij het college neer te leggen, anders dan dat dat college ook dan dagelijks op de fiets moet gaan om te ontdekken waar ze een plekje kunnen vinden. Dus ik roep toch de heer Loekemeijer op om eens een keer rond te rijden in de stad, het liefst per fiets.

De voorzitter: Nou, dat zal die denk ik bij daglicht gaan doen, dus nu niet meer. Daar zullen we het even bij laten. Ik wil graag naar mijnheer Van der Meer gaan om het standpunt van GroenLinks te vernemen.

De heer Van der Meer: Ja, dank u wel, voorzitter. Om te beginnen vindt GroenLinks dat mensen die klein en in een relatie met de natuur willen wonen, waar mogelijk geholpen moeten worden. Het vermindert het ruimtebeslag van wonen, zoals de heer Loekemeijer al zei, het vermindert energie- en materiaalverbruik, en het vermindert de spanning tussen stad en natuur. Het initiatief past daar in onze ogen prima in. Het lijkt goed doordacht, het lijkt uitvoerbaar, en het legt slechts voor een beperkte periode zaken vast. Het college geeft, zoals de heer Oostenrijk al signaleerde, twee argumenten om dat niet te doen. Men wil eerst experimenten afwachten in Crabbefhof en ik neem aan ook op de Vlijweide, hoewel het college dat niet noemt in zijn standpunt. Dat zijn beide inderdaad experimenten binnen de stedelijke contouren. Ik zou van Crabbefhof zelfs zeggen dat het een zeer stedelijke context is waarin dat gebeurt. En juist dat betekent denk ik dat Crabbefhof niet het meest ideale voorbeeld is om te evalueren wat er met tiny houses kan en zou moeten omdat het concept eigenlijk om een andere omgeving, een meer natuurlijke omgeving gaat. En daarom zou ons pleidooi zijn, verbreedt juist het experiment de komende tien jaar door ook dit initiatief goed te keuren, en te kijken hoe dat in de praktijk werkt op de beleving van de bewoners maar ook op de beleving van anderen. Het tweede argument is dat het een precedent zou scheppen, ik heb daar bij interruptie al even iets over gezegd. Dat is helemaal niet nodig. Er is geen enkele verplichting om, als we dit in het kader van de kruimelgevallenregeling toestaan, om dat hier voor een beperkte periode te doen, is er geen enkele reden waarom we daarna verplicht zouden zijn daar andersoortige bebouwing toe te laten. Het kan als argument gebruikt worden, net zo goed als de evaluatie van Crabbefhof een argument gebruikt kan worden. Het eerste argument betekent in feite dat we tot dat allemaal geëvalueerd is, geen enkel initiatief van tiny houses zouden moeten realiseren. Ook niet binnenstedelijk, want daar geldt dat argument van eerst evalueren net zo goed voor als hiervoor. Beter nog zelfs. En ten tweede, als je wilt, dan hoeft hier helemaal geen precedentwerking van uit te gaan. De vraag is dus of het college en of de raad wil? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Meer. Dat was duidelijk. Ik ga naar ... O, mijnheer Soy heeft nog een interruptie, ik neem aan, aan de heer Van der Meer?

De heer Soy: Ja, dat klopt. Ik hoor de heer Van der Meer als een van de punten naar voren brengen, wonen in het groen. Ja, wie zou dat niet willen? En ja, met zo'n project, zoals ik het heb begrepen, als je het stuk leest gaat het om kleiner wonen en ecologisch wonen, maar dat betekent niet dat je zoiets per se in een bos moet plaatsen. En dat mensen, omdat ze ecologisch willen wonen, nu op een eersterangs plek op een polder waar wij eigenlijk de polder open willen houden, dat die mensen opeens daar mogen

wonen. Dat zou eventueel ook binnenstedelijk kunnen, met dezelfde gedachte, zonder dat het in een groene omgeving is. Het plan zelf moet groen toch zijn, lijkt mij?

De voorzitter: Mijnheer Van der Meer, hoe kijkt u aan tegen het groene bos?

De heer Van der Meer: Nou, natuurlijk is er altijd over de precieze locatie gesprek mogelijk. In deze locatie, voor ons gevoel, de heer Kleinpaste heeft dat ook al toegelicht, zou dit juist in onze beleving een toegevoegde waarde kunnen hebben en een geschikte locatie zijn. Daar is, als er een betere locatie snel gevonden kan worden, is dat natuurlijk ook prima. Maar het gaat hier niet zozeer om wonen in het groen, het gaat hier in mijn ogen meer om wonen met de natuur. En gebruik maken van de natuur en daar niet een al te grote plek in willen nemen, in die natuur.

De voorzitter: Een niet al te grote plek in de natuur. Dank u wel, mijnheer Van der Meer, voor deze beantwoording van de interruptie van de heer Soy. Ga ik nu over ...

De heer Soy: Voorzitter, een laatste. Dus als er binnenstedelijk een andere locatie te vinden is, dan houdt GroenLinks niet per se vast aan deze locatie? Is dat juist als ik het zo mag samenvatten?

De voorzitter: Als, ik heb de heer Van der Meer horen zeggen, als snel een betere locatie gevonden kan worden.

De heer Van der Meer: Snel, en wel in een voor de initiatiefnemers vanuit hun concept acceptabele omgeving. Niet elke binnenstedelijke locatie is natuurlijk genoeg, om het zo maar te zeggen, om dit woonconcept te realiseren.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Struijk, mag ik u het woord geven.

De heer Struijk: Ja, dank u wel, voorzitter. Je kunt natuurlijk alles ongeveer gaan herhalen wat er al gezegd is, maar dat gaan we niet doen. Onze partij staat best sympathiek tegenover de tiny houses, we vinden het een heel mooi initiatief. Er is steun van een fors aantal inwoners. Nou, dat geeft aan dat er draagvlak is. De locatie lijkt op zich heel goed. Mensen die zo'n type woning willen bewonen, houden meer van groen dan van steen. Dus het lijkt een mooie plek. Alleen, ja, het is al een aantal keren genoemd, het is in de Zuidpolder. En daar zouden we niet bouwen. En of het nu klein is of groot, ik denk dat we dat gewoon niet moeten doen en dat de argumentatie van het college op dat gebied sterk genoeg is. We staan sympathiek tegenover tiny houses, de huidige projecten die verdienen onze aandacht. We hopen ook dat daar resultaat mee geboekt wordt en dat er binnen Dordt nog wat plekjes gevonden worden. Ik wil nog wel één opmerking maken over wat daar juist door een aantal mensen genoemd is, dat ze relatief, ja, zeg maar een kleine voetafdruk, weinig grond voor huizen. Ik vond dat zelf eigenlijk best een beetje tegenvallen. We praten over 5900 vierkante meter grond, en daar worden dan tien piepkleine huisjes neergezet, die waarschijnlijk door alleenstaanden of mogelijk per twee personen bewoond worden. Nou, dan leggen die volgens mij best een behoorlijke slag op de ruimte. Dus dat wilde ik toch nog wel eventjes toevoegen aan wat er allemaal gezegd is.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Struijk: Maar ons standpunt is dus verder helder denk ik.

De voorzitter: Mijnheer Struijk, u had het over de argumentatie van het college, die vond u sterk. De heer Kleinpaste heeft daar een interruptie op.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter, ik moet zeggen dat ik vandaag, vanavond dan toch een beetje teleurgesteld ben in de inbreng van de ChristenUnie. Want ik ken de ChristenUnie als een partij die met een aantal andere sprekers die voor hem al waren, over het algemeen pleit voor die harmonie met die natuur en werken aan die groene omgeving. En ik denk bij uitstek dat dit project ook in de beschrijving, ook in de presentatie, heeft laten zien dat ze daaraan voldoen. En ja, het sommetje om dat, over dat ruimtebeslag deel ik ook niet. Ik bedoel, je zou dan het netto en het bruto ruimtebeslag en de ruimte die wel degelijk aan groen en aan voorzieningen wordt besteed in plaats van aan wonen, je zou daar nauwgezetter naar moeten kijken dan de suggestie die de heer Struijk nu net legde. Dus ik wil hem toch vragen, dezelfde vraag die ik aan Beter voor Dordt en aan de VVD stelde, of hij niet de toegevoegde waarde ziet van het plan wat gepresenteerd is, voor de kwaliteit van die omgeving, waarin dat te realiseren valt?

De voorzitter: Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Dank u wel.

De voorzitter: Hoe weegt u de toegevoegde waarde?

De heer Struijk: Ja, nee, ik zie die toegevoegde waarde zeker. Ik vind het plan, ik vind het prachtig. Ik zou bij wijze van spreken de eerste willen zijn die daar gaat wonen. Alleen het blijft buitengebied. En ik denk dat we een grens moeten trekken, en dat dit plan die grens overschrijdt. Hoe sympathiek nogmaals ik het hele idee vind. Ik ben er trots op dat mijn dochter volgende maand een tiny house betreft, maar dat is wel in een landelijk gebied. En dan, ja, toen ik dat hoorde ging ik me ook wel afvragen in hoeverre een stad echt geschikt is voor dit soort projecten? In een polder met allemaal dorpjes, daar heb je al gauw wat meer ruimte, wij hebben niet veel ruimte. Ik heb net eventjes, toen het verzoek kwam, zoek eens een plekje, eventjes Google Maps geopend. Het valt inderdaad best wel tegen als je binnenstedelijk zo'n project wil realiseren. Dus dat zal inderdaad niet meevallen, en dat vind ik echt oprecht jammer. Maar ik wil toch echt aan die grens, wil ik gewoon vasthouden. We gaan niet in die Zuidpolder bouwen, ook niet zo'n sympathiek project.

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste heeft nog een vervolgvraag naar aanleiding van uw inspraak.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter, de heer Struijk daagt me in die zin een beetje uit omdat hij ...

De voorzitter: Ja, was ik al bang voor.

De heer Kleinpaste: Een vurig pleidooi begint te houden over dat het beter voorstelbaar is in kleine dorpjes of daar waar ruimte en polders zouden zijn. Wij hebben hier een

polder waar op ander vlak toch ook al wel af en toe eens aan geknabbeld is, waar nu een project in zou kunnen worden gepositioneerd wat juist bijdraagt aan de kwaliteit van die polder. En met een argument wat het tegendeel zou beogen, veegt de heer Struijk het van tafel omdat er gewoon helemaal niet gebouwd mag worden. En hij stelt daarmee het bouwen van zo'n project als dit, in alle tijdelijkheid, dan ook met één pennenstreek gelijk met het bouwen van permanente bebouwing en permanente bewoning. Een precedent wat ik overigens ook niet zou willen.

De voorzitter: Komt u tot uw vraag of ...

De heer Kleinpaste: Dat is de vraag, van ...

De voorzitter: Nou, ik vind het niet echt een vraag. Mag ik wel even naar de heer Jansen, mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Ja, ik wil daar nog best heel kort op ...

De voorzitter: Ik ga even naar mijnheer Jansen nog, die heeft ook een interruptie en daarna de heer Van der Meer, en dan kom ik bij u terug mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Geweldig.

De heer Jansen: Ja, ik hoor de heer Struijk en daar word ik op zich blij van. Ik hoor de heer Struijk zeggen, hij heeft op Google Maps de kaart van Dordrecht bekeken. Nou, dat doe ik ook altijd graag. En dan trek ik ook wel eens in gedachte een cirkeltje rond de stad, langs de bebouwde kom. En dan zie ik tussen al die bebouwing in, zie ik allemaal mooie karteltjes. Karteltjes die mooi groen zijn, die niet helemaal in de polder vallen. Is mijnheer Struijk met mij ook dan van mening dat in die kartelranden best wat ruimte gezocht kan worden voor dit soort mooie initiatieven?

De voorzitter: Onthoud hem even, mijnheer Struijk, de kartelranden. Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor de heer Struijk inderdaad net als de heer Jansen zeggen, dat er binnen de verstedelijkingscontouren weinig ruimte is. Tegelijkertijd is hij wel heel positief over het idee van tiny houses. Nou even los van de vraag of dat goed past binnen een echt stedelijke context. Als er weinig ruimte is bij de stedelijke context, brengt mij dat eigenlijk tot dezelfde vraag als aan D66, namelijk of de heer Struijk dan pleit voor het overgaan naar gemiddeld kleinere woningen in de stad?

De voorzitter: Even een momentje nog. Ho.

De heer Struijk: Zal ik gaan proberen te reageren?

De voorzitter: Ja, ik ... Volgens mij kreeg ik nog een opmerking binnen, maar ...

De heer Struijk: Maar drie is ongeveer het maximum wat ik kan onthouden.

De voorzitter: Ja, ik wil u best wel ... O, mijnheer Jansen die is nog een keertje.

De heer Struijk: Nou, ik weet het wel denk ik hoor.

De voorzitter: Nee, precies.

De heer Struijk: Nee, eerst de heer Kleinpaste.

De voorzitter: De pennenstreek, de kartelranden en de...

De heer Struijk: Eerst de heer Kleinpaste nog eventjes over van, waarom niet toch op dat plekje? Nou, toen moest ik even denken aan hoelang wij gesproken hebben over dat recreatiegebied en hoe klein liefst de horeca er moest blijven. Daar willen we dus ook niet een groot gebouw hebben. En ik denk dat we daarom hier ook gewoon geen bebouwing willen. Je zit dan echt buiten de stedelijke zone, en daar trekken wij gewoon onze grens. Dan kom ik automatisch bij de heer Jansen terecht, van de Partij van de Arbeid. Die kartelranden, en hij zei daar nadrukkelijk bij, binnen de stedelijke bebouwing. Nou, als daar plekjes te vinden zijn, dan heb ik daar geen moeite mee. Zo gauw je binnen die stedelijke bebouwing zit, dan denk ik, ja, prima, dat kan wat mij betreft. Vanmiddag was ik even aan het wandelen, en dan kom ik gelijk maar even, haal ik maar een park erbij. In het Sterrenburgpark, daar zijn wat volkstuintjes. En toen dacht ik zomaar van, nou als die volkstuintjes op een gegeven moment niet meer zouden lopen en die grond zou openblijven, daar zou je voor mij zo een paar tiny houses neer mogen zetten. Die mensen gaan er waarschijnlijk een moestuintje bij, en dan heb je weer iets heel mooi groens wat prima binnen dat park past. Dus in theorie kan het. Je moet niet die moestuintjes of die volkstuintjes weggagen, maar zou de ruimte kunnen komen, dan kan het wat mij betreft. Dus zoek binnen die kartelrandjes.

De voorzitter: U geeft input voor de beleidskaders.

De heer Struijk: En de laatste dan.

De voorzitter: Ja.

De heer Struijk: Dat was ...

De voorzitter: De heer Van der Meer.

De heer Struijk: Van de heer Van der Meer, even helpen, dat ging over, o ja, het kleiner wonen.

De voorzitter: Ja.

De heer Struijk: Ja, ben ik zeker voor. Ik denk inderdaad, ook mede, dat is door anderen ook al genoemd, steeds meer eenpersoonshuishoudens, die willen graag denk ik betaalbare woningen, en die zullen wellicht ook wat kleiner zijn. Het zal heerlijk zijn om in een villa te wonen met 1000 vierkante meter tuin, en ik gun het de mensen, maar dat neemt wel heel veel plek in beslag. Dus kleiner wonen, maar wel ruim genoeg om te kunnen wonen en niet terug naar de tijd voor de oorlog met woningnood en zo, want dat was wel heel klein.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil de heer Jansen vragen, met het oog op de tijd, om zijn reactie op de heer Van der Meer, om dat in de eigen woordvoering misschien mee te nemen. Wil ik nu het woord geven aan iemand van de PVV.

De heer Hartog: Ja, voorzitter.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Hartog: Ik zou graag willen beginnen met dat de PVV dit burgerinitiatief steunt. Wij zitten namelijk in Dordrecht met een groot woningtekort, daarom denken wij als PVV dat het een mooie manier zou kunnen zijn voor starters en belangstellenden voor tiny houses, kansen te bieden in Dordrecht. Echter zou het een idee kunnen zijn om een plek te vinden of te zoeken waar tiny houses een vastere plaats zouden hebben of voor een periode kunnen blijven staan, als deze pilots goed verlopen. Verder zijn tiny houses, waar we het hier over hebben, geheel zelfvoorzienend, dus is het niet nodig om stroomkabels of riolering te moeten aanleggen, dus zijn er geen extra kosten voor aanleg en onderhoud hiervan. Wij zullen dus instemmen met het burgerinitiatief.

De voorzitter: Dank u wel voor uw korte en bondige reactie. Helder. Dan wil ik het woord geven aan de SP.

De heer Portier: Voorzitter, ik zal het heel kort houden. Wij ondersteunen het burgerinitiatief. Toch wat twijfels gehad omdat er inderdaad buiten de stedelijke grenzen gebouwd wordt. Aan de andere kant is het een zeer beperkte bouw. Het is een groene ontwikkeling, en wat dat betreft sluit ik me voor de rest aan bij de woordvoering van de heer Oostenrijk. En daar wou ik het bij laten, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor uw woordvoering. Van de VSP is vanavond niemand aanwezig. Dat betekent dat ik kom bij mijnheer Jansen van de Partij van de Arbeid.

De heer Jansen: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. En ik ga het redelijk kort houden. Volgens mij was het de heer Van der Meer die zei dat binnenstedelijk niet natuurlijk genoeg was. Ja, daar kunnen we ons bij aansluiten. Daarom wijzen wij ook steeds, dat heb ik eerder gedaan en dat blijf ik ook steeds doen, naar de kartelranden van de stad. Daar wordt op dit moment niet of nauwelijks naar gekeken, voor de bouwplannen. Laat ik beginnen met te zeggen dat wij dit een heel leuk, heel mooi initiatief vinden. Wij houden wel van dit soort initiatieven. En het doet dan ook een klein beetje pijn om te moeten zeggen dat wij dit niet kunnen steunen. Daar wilde ik dan maar meteen duidelijk over zijn. Dit valt wat ons betreft echt buiten de kom en daar hebben wij ook in ons verkiezingsprogramma over gezegd dat wij buiten de stedelijke contouren niet willen bouwen. Dus een prachtig initiatief, maar niet op deze locatie. Wonen in het groen is genoemd door de heer Soy, die zei al, dat willen we allemaal, dat klopt. Voor dit initiatief moeten er vervolgens ook nog een paar bomen daar verdwijnen. Daar zijn wij ook sowieso niet snel een voorstander van. Wij zien eigenlijk meer, ook gelet op het tijdelijke karakter in hulp van het college bij het zoeken voor locaties bij bijvoorbeeld toekomstige woningbouwlocaties waar nu nog even niet ontwikkeld kan worden, maar waar tiny houses vanwege hun tijdelijke karakter en hun verplaatsbare karakter, uitstekend geplaatst zouden kunnen worden. Of zoals al eerder genoemd in de wat verrommelde kartelrandjes van de stad. Als je op de kaart kijkt, dan zie je genoeg karteltjes waar je

tussen woongebieden in nog een prachtig groen gebied hebt waar je een dergelijk groen initiatief goed zou kunnen plaatsen. Dat was het eigenlijk.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, dank u wel, mijnheer Jansen. Er zijn twee interrupties van de heer Soy. En u noemde het codewoord, niet bouwen buiten verstedelijkingscontour, en daar kreeg u een interruptie van de heer Kleinpaste. Maar ik wil eerst het woord geven aan mijnheer Soy.

De heer Soy: Ja, volgens mij vervalt mijn vraag want de heer Jansen begon met de kartelrandjes en ik dacht dat hij dan aan de andere kant van de grens bedoelde. Maar uit zijn betoog merk ik op dat hij de kartelrandjes binnen het verstedelijkt gebied, binnen de stedelijke grens bedoelt. Klopt dat, mijnheer Jansen? En niet net daarboven, en niet net daarbuiten?

De heer Jansen: Nou, als je de kaart van Dordrecht voor je neemt, dan zie je her en der, zie je stukjes bebouwde kom uitsteken. En wij willen niet buiten die kom komen, maar daar tussenin zitten vaak nog groene stukken, waar je prima naar kunt kijken voor vooral een groen project, zoals dit.

De voorzitter: Is daarmee uw vraag beantwoord, mijnheer Soy?

De heer Soy: Ja, het doet me denken aan onze fietstocht die we met één van de projectontwikkelaars hadden. En bij de Zuidpolder liet hij ook een kartelrandje zien van, ja joh, wat zou erop tegen zijn om langs deze rand, langs de dijk, aan het begin van de Zuidpolder een paar huizen te bouwen. Maar daarmee haal je ook gelijk het uitzicht vanaf de dijk, waar zo veel Dordtenaren van genieten, weg. Dus dat gevoel kreeg ik even, maar ik ben blij dat dat ...

De voorzitter: Nou, u moet zelf samen even met de heer Jansen naar de Google Maps kijken.

De heer Soy: Maar ik ben blij dat dat niet het geval is, dat is duidelijk.

De voorzitter: Ja.

De heer Jansen: Ik ben helaas niet op die fietstocht mee geweest toen, want er mochten vanwege omstandigheden maar één persoon per partij, en in ons geval was dat toentertijd de heer Van der Plas.

De heer Soy: Ja.

De heer Jansen: Dus, maar een volgende fietstocht ga ik graag mee.

De heer Soy: Dat gevoel kreeg ik, maar dat bedoelt u gelukkig niet.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Soy: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter, het zal u niet verbazen dat ik het dan weer jammer vind dat die dat net niet bedoelt. Maar daar ging mijn vraag niet over. De heer Jansen, prachtig pleidooi voor dit plan. En dat die het prachtig vindt, daar ben ik blij om. En dan toch ook wel weer wat teleurstelling, dezelfde teleurstelling die ik voelde bij de ChristenUnie. Mijn vraag gaat over een ander punt, namelijk, hij zegt van, daar waar je gaat bouwen, gaat ontwikkelen, daar kun je tijdelijk tiny houses plaatsen. Noordendijk, Vlijweide is daar een voorbeeld van. Maar daarmee zeg je ook, tiny houses, in de opvatting van de Partij van de Arbeid, leiden dan per definitie een nomadisch bestaan. Terwijl het optimum voor goede projecten met tiny houses, misschien veel meer juist in dit initiatiefvoorstel beargumenteerd naar voren zijn gebracht. Dus ik ben toch benieuwd hoe de Partij van de Arbeid tegen het kans bieden voor een wat langere termijn aankijkt?

De voorzitter: Langer dan tien jaar, mijnheer Jansen. Wat vindt u daarvan?

De heer Jansen: Nou, ja, daar zijn wij helemaal niet negatief tegenover. Daar zouden dan die zogenaamde kartelranden, die ik al een paar keer genoemd heb, uitstekend geschikt voor zijn. En daarnaast zie ik ook ruimte voor verplaatsbare woningen. Dus het is niet per se of, of. We kunnen best iets doen met braakliggend land waar we over een jaar of tien een keer een woonwijk neer willen gaan zetten. Ik chargeer een beetje, u begrijpt het. Maar waar we tot die tijd eigenlijk niks mee doen. Nou, daar kunnen wat mij betreft prima mensen wonen. We moeten deze mensen dan niet, maar dat is weer een hele andere discussie, dan niet van die extreme beperkingen op gaan leggen als dat we bij de Vlijweide gedaan hebben, daar hebben we van geleerd. Dat lijkt me dan in dat opzicht geen goed plan, daar moeten we dan wel wat ruimer mee omgaan. Maar dat is een andere discussie, die is niet voor nu.

De voorzitter: Dank u wel. Dan wil ik nu naar mijnheer Kleinpaste, die hebben we al een paar keer gehoord vanavond. Maar aan u ...

De heer Kleinpaste: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, nu mag ik mijn eigen bijdrage ook nog doen.

De voorzitter: U mag uw eigen bijdrage doen.

De heer Kleinpaste: Eerst maar even aansluiten op het laatste argument van de heer Jansen van de Partij van de Arbeid. Juist in dat argument zit namelijk dat die Vlijweide niet een heel goed voorbeeld is om als pilot te dienen of als leermoment te dienen voor dat wat je zou willen met tiny houses. Maar mijn eigen woordvoering zou beginnen met een Nederlandse spreuk, namelijk, wie iets wil doen vindt een oplossing, wie niets wil doen vindt een excuus. En het hele antwoord van het college op dit initiatiefvoorstel, ademt een beetje het excuus. Het excuus namelijk, waarom dit college tussen 2016 en nu eigenlijk nog niets heeft gedaan om tiny houses dichterbij te brengen. En de vraag naar tiny houses in de Drechtsteden is echt groot. Dus het is zinnig om daar serieus werk van te maken. En mijn oproep en vraag aan het college is tweeledig. A, waarom heeft het college tot op heden daar eigenlijk nog niet in geacteerd? B, wat is het college concreet van plan om met stoom en kokend water te doen om tiny houses op een andere locatie dan wel mogelijk te maken? Dat zijn mijn vragen aan het college. Qua argumentatie en woordvoering, sluit ik me aan bij de heer Oostenrijk, dat zal u niet verbazen, en bij dingen die de heer Van der Meer vanuit GroenLinks heeft gezegd. Ik

begreep dat we ook Ronald Portier van de Socialistische Partij aan onze kant vinden. Namelijk, zoek nou naar de mogelijkheden als je ziet dat er vanuit de samenleving een heel goed project tot stand komt, een goed initiatiefvoorstel, waar draagvlak voor zou moeten zijn, ook bij partijen die wat kritisch zijn en partijen die dan op dit met kritisch zijn. Dus ik zou ze willen oproepen, probeer naar oplossingen te zoeken en niet naar excuses. Einde bericht.

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste, dank voor uw woordvoering. Mijnheer Soy heeft een interruptie voor u.

De heer Soy: Ja, voorzitter, ik vind het een beetje flauw om te zeggen dat als je iets niet wil dat je excuses verzint. Want vanuit Beter voor Dordt hebben wij juist heel positief de insteek gekozen van, ja, we vinden het een heel goed plan, alleen ja, wij vinden de Zuidpolder ook heel belangrijk, dat dat gewoon zo blijft. Dus dat is geen excuus, dat is gewoon een verschil van mening. En wat betreft het zoeken naar een oplossing, daarvoor heb ik ook de handschoen opgepakt, om het college daar te vragen medewerking in te verlenen. En de heer Kleinpaste die begon ook over het punt dat er een behoefte is in de Drechtsteden. Zou het misschien iets zijn om in de Drechtsteden te zoeken naar een oplossing voor een locatie, dan nou alleen in Dordrecht?

De voorzitter: Nou, dat is misschien meer nog een vraag aan het college, daar komen we dan denk ik wel aan.

De heer Kleinpaste: Nou, ik zou bijna zeggen dat ...

De heer Soy: De vraag is gericht eigenlijk aan de heer Kleinpaste.

De voorzitter: Oké.

De heer Soy: Omdat hij vraagt om in oplossingen te denken.

De voorzitter: Dan krijgt de heer Kleinpaste ...

De heer Soy: Dit komt bij mij boven.

De voorzitter: De gelegenheid om te reageren.

De heer Kleinpaste: Mijnheer Soy wordt op zijn wenken bediend, want in andere gemeenten binnen de Drechtsteden wordt serieus nagedacht over de ruimte voor tiny houses. Serieuzer in mijn ogen dan in Dordrecht het geval is. En ik wou niet flauw zijn met het citeren van een stukje Nederlands gezegden. En als de heer Soy de handschoen wil oppakken, ben ik daar ongelooflijk blij mee. Dus laten we vooral met elkaar gaan zoeken naar waar het dan wel mogelijk is. En dan hebben we en dan houden we dat verschil van mening over die plek waar dit initiatiefvoorstel zou moeten worden vormgegeven. Want ik vind deze plek bij uitstek geschikt, zonder dat het afbreuk doet aan die mooie polder waar de heer Soy van houdt en waar ik ook best enorm veel van hou. En waarvan ik denk dat we kwaliteitsbevorderende initiatieven zouden kunnen steunen.

De voorzitter: Dank u wel, beide heren.

De heer Soy: We zijn het met elkaar eens.

De voorzitter: Ik wil even ... Mijnheer Soy?

De heer Soy: En toch bent u het niet eens.

De voorzitter: Mijnheer Soy? Moment. Even fractie Jager wil ik nog de gelegenheid geven. En nadat de fractie Jager gewoon de woordvoering heeft gedaan, wil ik een korte pauze inlassen.

Mevrouw Jager: Dank u wel, voorzitter. Ik dacht, laat ik nou eens een leuk puntje hebben voor toen ik hoorde van, tiny houses is grote behoefte aan in de Drechtsteden. Maar de heer Soy was mij in zijn interruptie weer net voor. Ik heb net ook al even op de kaart zitten kijken, en waarachtig, zo tussen de dorpen en de plaatsen in de Drechtsteden door, is heel veel groen te zien. Dus ik denk dat het zeer goed zou zijn als we in dat opzicht niet al te hard gingen zoeken in het dichtbebouwde Dordrecht, maar eromheen, dat lijkt me nog niet zo'n slecht idee. Verder, over de tiny houses, het verbaast mij absoluut niet dat de initiatiefnemers van de tiny houses hun oog hebben laten vallen op de Zuidpolder, dat is namelijk een prachtig stukje polder. En dat het dan met name is in dat deel dat al eerder te maken gehad heeft met een bouwinitiatief, het Belthure Park, verbaast me ook niet. Maar het Belthure Park ging uiteindelijk niet door, en daar is heel wat rechtbanken en advocatenwerk aan te pas gekomen, eer dat de Zuidpolder, de Zuidpolder kon blijven. Ik kan me dus ook heel goed voorstellen dat het college er niet op zit te wachten om nu initiatieven te ondersteunen of te nemen die een opening zouden laten voor degenen die daar nu niet meer mogen bouwen. Om dan over een paar jaar te kunnen zeggen van, ja, nu hebben er tiny houses gestaan, nu zijn wij ook aan de beurt. Daar kan ik me van alles bij voorstellen. Zelf behoor ik tot degenen die van mening zijn dat er in de polders, wat er nog van over is tenminste, niet gebouwd zou moeten worden. En hoe zou ik dat vol kunnen houden, dat dit wel zou mogen, als van mij dat niet mag in de Bovenpolder, zeg maar bij het dagrecreatieterrein. Hoe zou ik dat nou vol kunnen houden als ik het nu wel een goed idee zou vinden om toestemming te geven om te gaan bouwen in de Zuidpolder. Dat gaat niet. Je kunt niet het één vinden dat het niet moet, en van het ander zeggen, nou dat dan maar wel. Ik ben het dus helaas, alhoewel ik het een prachtig project vind op allerlei andere plaatsen dan in de Zuidpolder, overall tiny houses wat mij betreft. Maar ik ben het deze keer, en dat komt niet vaak voor, toevallig volkomen eens met het collegeadvies. Dus ik ben er niet voor dat we tiny houses zouden gaan bouwen of laten bouwen in de Zuidpolder. Helaas. En daar wou ik het bij laten.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Ik wil mijnheer Kleinpaste vragen of als het een herhaling is van de eerder gestelde vragen, om toch deze interruptie niet te doen, zodat wij nu eerst even tien minuten pauze kunnen en daarna naar het college gaan met de vragen die ook door de heer Kleinpaste aan het college zijn gesteld. Bent u het daarmee eens, mijnheer Kleinpaste?

De heer Kleinpaste: Nou ja, dan mis ik een opvatting van mevrouw Jager op dat punt, maar laten we maar dat, ik bedoel, ik hou me in.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zien wij elkaar weer om 21:18 uur.

De voorzitter: Beste commissieleden, we gaan de vergadering hervatten na deze pauze. En ik wil daarmee beginnen met het woord te geven aan mijnheer Sleeking, portefeuillehouder namens het college, om een aantal vragen in het bijzonder die zijn gesteld te kunnen beantwoorden. En u heeft de discussie gevolgd en vooral de vragen die door de heer Kleinpaste ook naar voren zijn gebracht van, nou ja, kan er niet, ik formuleer hem even positief, een versnelling plaatsvinden voor wat betreft alternatieve locaties? Nou, wat heeft u als portefeuillehouder daarover naar voren te brengen? Welke mogelijkheden ziet u? En zou u ook willen reageren op hetgeen een discussie is geweest over, zijn die twee voorbeeldtrajecten die er nu zijn, die twee pilots, eigenlijk wel goed om te dienen voor de beleidsevaluatie en om te komen tot een beleidskader? Mijnheer Sleeking.

De heer Sleeking: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb helaas het eerste stukje van uw commissievergadering moeten missen, want mijn wachtwoord was veranderd en het duurde even voordat ik weer aansluiting had bij de vergadering.

De voorzitter: Fijn dat u er bent.

De heer Sleeking: Maar het grootste deel heb ik wel kunnen volgen, en dank voor uw samenvatting. Ja, voorzitter, ik merk op dat er veel positieve reacties zijn vanuit de commissie voor initiatieven voor kleine wooneenheden, met name kleine wooneenheden in een duurzame context. Het college heeft zich de afgelopen jaren ook ingezet om locaties te vinden, ook op verzoek vanuit de raad overigens. Tot nu toe zijn we erin geslaagd om in ieder geval twee locaties te vinden, waarbij de Vlijweide is genoemd en de locatie Crabbehof, die in uitvoering is. Voor de locatie Crabbehof is voldoende belangstelling, en die willen wij ook dan eerst eigenlijk helemaal tot uitvoer brengen voordat we tot een evaluatie komen van, hoe loopt dat nou, waar loop je tegenaan, en zijn dit nou goede voorbeelden om mee door te gaan? Dus de opmerkingen dat wij een beetje uit ons neus hebben zitten eten en niks hebben gedaan, daar ben ik het niet mee eens. Het is niet makkelijk, maar we hebben locaties gevonden. De één wel voor hele korte tijd, en de locatie Crabbehof voor wat langere tijd. En ook voor die locatie is voldoende belangstelling. Ja, voorzitter, het uitgangspunt waar het college mee werkt, is A, onze vaststelde Groeiagenda. Vierduizend woningen in deze periode, zesduizend nog eens daarna, binnenstedelijk. Dus binnen de verstedelijkingscontouren, waarbij we ook hebben afgesproken om niet te bouwen in de polders, dat is ook door verschillende sprekers uit de commissie naar voren gebracht vanavond. Wij zien ook dat de polders een van de kernkwaliteiten van onze stad vormen, vormen ook een gaaf landschappelijk gebied. Er wordt gesproken over kartelranden en rafelranden. Ja, dat klinkt soms toch nog wel wat negatief. Welke waarde hecht je dan aan zo'n kartelrand of rafelrand, en wat neem je dan waar? Over het gebied van Belthure Park is ook wel eens gesproken als dat het een verrommeld gebied zou zijn, omdat daar paardenweitjes zijn, omdat er ook een volkstuintencomplex is. Betekent dat, dat het daarmee een verrommeld gebied is? Ja, je kunt ook in dat gebied lopen en eromheen gaan, en tot de conclusie komen dat het een heel gaaf polderlandschap is, waar wat activiteiten zijn op het gebied van agrariërs maar ook een volkstuintencomplex. En ja, elk initiatief dat je uitvoert in zo'n rafelrand of in een kartelrand, dat leidt natuurlijk weer tot een volgende rafelrand of kartelrand, en

waar houdt het dan op? En leidt dat niet opnieuw tot een verdere verrommeling of aantasting van het polderlandschap zoals dat er nu is?

De voorzitter: Mijnheer Sleeking, mag ik u even onderbreken?

De heer Sleeking: Zeker.

De voorzitter: U heeft het over inderdaad rafelranden en kartelranden, waar houdt het op? Maar eerder is door de heer Van der Meer en de heer Kleinpaste, interruptie geplaatst en dat is volgens mij ten aanzien van hetgeen vanaf 2016 is gedaan. En u noemde de twee locaties die zijn ontwikkeld, of in ontwikkeling zijn. Dus ik wil mijnheer Van der Meer graag vragen het toe te lichten.

De heer Van der Meer: Ja, dank u wel, voorzitter. Er zijn dingen gerealiseerd, in Crabbehof en Vlijweide. De wethouder zegt dat eerst te willen evalueren. Dat brengt mij tot twee vragen, namelijk de eerste vraag is of dat impliceert dat voordat die evaluatie heeft plaatsgevonden, er wat het college betreft geen initiatieven voor tiny houses zullen worden geaccepteerd en gefaciliteerd? En de tweede vraag is, of hij wil reageren op de opmerkingen die in de commissie gemaakt zijn, die erop wijzen dat deze twee pilots, om het zo maar te zeggen, wellicht toch niet helemaal een representatieve weergave zijn van waar het met tiny houses om zou kunnen of zou moeten gaan.

De voorzitter: Dank u wel. En dan wil ik even mijnheer Kleinpaste vragen of zijn vraag in het verlengde ligt van de vraag van de heer Van der Meer?

De heer Kleinpaste: Voorzitter, ik ga u plezieren want hij ligt niet in het verlengde, de tweede vraag van de heer Van der Meer is hem precies.

De voorzitter: Dank u wel. En mijnheer Jansen?

De heer Jansen: Ja, ik hoor de heer Sleeking, dank u wel mevrouw de voorzitter, ik hoor de heer Sleeking zeggen, waar houdt het op? Ja, die grens trek je natuurlijk zelf. Ik heb aangegeven, wat mij betreft bij de rand, als je die rand trekt, houdt het daar op. En dan krijg je dus geen nieuwe kartelrand, dan krijg je dus geen nieuw uitsteeksel.

De voorzitter: Had u een vraag aan de ...

De heer Jansen: Dat even terzijde. Ja, daar kom ik nu toe. Het is toch altijd een gevaarlijke oproep in deze tijd, maar zou mijnheer Sleeking ook iets positiefs kunnen zeggen? Namelijk, ik hoor hem alleen maar zeggen, waarom niet en waar niet. Maar ik zou van mijnheer Sleeking dan toch ook graag horen, waar dan wel? Want de volledige commissie, de commissie is niet in voltalligheid, steunen deze locatie. De meeste van ons steunen die niet. Maar ik heb wel bij alle commissieleden gehoord, dat we dit soort initiatieven steunen en dringend oproepen, en dat we daar graag meer van zien. Dus, ja ...

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Jansen. Ik zal het proberen samen te vatten.

De heer Jansen: Waar dan wel?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van der Meer gaf aan van, nou, betekent het wachten op de evaluatie, voordat er alsnog naar nieuwe locaties gezocht kan worden? De tweede plaats, is het zo dat die twee pilots, zijn die wel representatief? Ik vat hem even zo. En de derde vraag is van, zou u in positieve zin op zoek willen gaan naar plekken, waar wel?

De heer Sleeking: Ja, voorzitter, daar ga ik graag op in, ik was natuurlijk nog niet aan het eind van mijn betoog. Twee locaties hebben wij gevonden, wat het college betreft gaat de zoektocht door. En suggesties, zoals ik onder andere van D66 het aanbod heb gehoord, maar ook van andere fracties volgens mij, suggesties uit de raad zijn natuurlijk altijd welkom. We moeten ons wel realiseren dat de ruimte, hoewel het eiland van Dordrecht zo'n 100 vierkante kilometer betreft, toch schaars blijkt. Van die 100 vierkante kilometer valt dan al ongeveer zo'n 25 vierkante kilometer af, omdat het allemaal uit water bestaat. En we hebben ook nog een enorme opgave in het kader van de Groeiagenda, waar we allerlei locaties aan het zoeken zijn. De vraag naar kleine woningen is evident, dat blijkt ook vanavond uit de commissie, dat u ook constateert dat in de samenleving behoefte is aan kleinere woningen. Ik denk dat het wat dat betreft onderdeel moet zijn, of worden, van onze totale woningbouwopgave, en waarin het ook nadrukkelijk een plek moet krijgen bij planvorming. Dan moeten we ons ook realiseren dat daar natuurlijk altijd een financieel plaatje aan hangt. Want van de ChristenUnie/SGP is al berekend dat het hier ging om een locatie van zo'n 6000 vierkante meter. Voor tien woningen, pak hem beet, zo'n 600 vierkante meter per tiny house. Nou, tel uit je winst. Hoeveel ben je bereid om als gemeente bij te dragen in de grondwaarde, om dergelijke initiatieven mogelijk te maken? Ofwel, hoeveel hebben mensen er zelf voor over om een dergelijke locatie te financieren. Het punt is ...

De voorzitter: Mijnheer Sleeking, mag ik u even onderbreken?

De heer Sleeking: Zeker.

De voorzitter: Dus u geeft aan van, het proces gaat intussen verder, we wachten niet op de beleidsevaluatie. En u benoemt in andere woorden dat ook de vraag naar kleinere woningen deel zou moeten uitmaken van, zou kunnen uitmaken of dat dat onderzocht moet worden, van de opgaaf. Er is nog een tweede vraag gesteld namelijk naar die twee pilots en of dat dan representatief is? En ik vermoed ook zo dat de vraag van, waar wel, of u daar misschien toch nog iets concreter kunt ingaan, al is het maar bijvoorbeeld om een doorkijk te geven op wat voor termijn?

De heer Sleeking: Ja, voorzitter, prima. Waar wel, dat is sowieso, om dat nu al heel concreet aan te geven, lastig. Omdat we weten dat de ruimte beperkt is, maar je heel actief dat moet betrekken, denk ik bij de totale woningbouwopgave die we nu hebben. Zijn deze locaties representatief? Ja, het zijn beide binnenstedelijke locaties, waarbij de één natuurlijk echt binnen een bestaande woonwijk wordt gerealiseerd. De ander op een locatie die gereedgemaakt wordt voor woningbouw, dus nog tijdelijker. Het is de vraag of wij binnenstedelijk locaties kunnen vinden die vergelijkbaar zijn met deze locaties, of die een hele andere kwaliteit hebben, in een veel groenere setting. Dus ja, ik daag ook de raad uit om daarin met ons mee te zoeken. We zullen met andere suggesties komen. Ik denk dat wij tussen nu en, nou laten we zeggen een half jaar, een vervolgstap kunnen nemen, waarbij we enkele suggesties zullen doen van locaties die in aanmerking zouden kunnen komen voor het realiseren van tiny houses. Maar of dat locaties zullen worden

waarbij de huisjes ook de beschikking zullen krijgen over zo'n 600 vierkante meter grond, dat waag ik zeer te betwijfelen of dat wel betaalbaar is. Dat is ongeveer vergelijkbaar met de locatie van de PAP-locatie, die door sommigen is aangehaald. De Hazelaarlaan. Dat zijn ruim opgezette locaties, waar hele dure woningen zijn gerealiseerd, nog wel wat groter dan 600 vierkante meter volgens mij. Maar goed, het was een locatie, even reagerend ook op de heer Oostenrijk, het betrof een al bebouwde locatie, waar een tuincentrum stond en waar een groot kassencomplex bestond. Dus niet te vergelijken met een locatie in het open polderlandschap waar een groene functie bestemming op zit, of waar een kwaliteit van het open polderlandschap aan gekoppeld kan worden. Dus niet te vergelijken.

De voorzitter: Mijnheer Sleeking, er zijn door de heer Jansen en de heer Kleinpaste nog twee interrupties aangekondigd. Ik weet niet of uw beantwoording zojuist daar wat wijzigingen in heeft aangebracht, maar dat horen we zo van mijnheer Jansen.

De heer Sleeking: Goed.

De voorzitter: Mijnheer Jansen?

De heer Sleeking: Komt dat nu?

De voorzitter: Ja.

De heer Jansen: Ik had mijn interruptie al gehad, maar ik wil hem graag gebruiken om mijnheer Sleeking te vragen of die, hij noemt het kassengebied. Volgens mij, als we gaan staan waar deze tiny houses gepland waren, en we kijken even om ons heen, dan zien we verderop nog wel een stuk kassengebied die inmiddels bijna aan de natuur teruggegeven zijn. Misschien dat daar gekeken kan worden?

De voorzitter: Nou, u levert al input. Mijnheer Kleinpaste?

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter, ik wilde dat rekensommetje wat de heer Sleeking naar voren haalt, toch even wat toegelicht hebben. Omdat ik er een beetje uit proef dat de heer Sleeking behoorlijk wat oppervlakte toerekent naar ieder tiny house. En hij daarmee eigenlijk een rekenmodel hanteert wat bij permanente bebouwing geldt. Dus mijn vraag is, vindt mijnheer Sleeking dat je voor tiny houses precies diezelfde criteria zou moeten aanleggen, of kun je daar ook op een hele andere manier naar kijken, en dan niet al die grond toerekenen naar de tiny houses die daar gespreid op staan, maar er anders mee omgaan? En hoe denkt mijnheer Sleeking over de tijdelijkheid versus permanente bebouwing?

De voorzitter: In het kader van precedentwerking werken, vraagt u dat misschien ook, mijnheer Kleinpaste?

De heer Kleinpaste: Ook in het kader van de rekenmodellen.

De voorzitter: De rekenmodellen. Mijnheer Sleeking.

De heer Sleeking: Ja, voorzitter, goede vraag van de heer Kleinpaste. Want aan elke ontwikkeling hangt natuurlijk altijd een calculatie. In sommige gevallen zijn wij zelf grondeigenaar, neem bijvoorbeeld de Vlijweide. En in veel andere gevallen zijn wij zelf niet de grondeigenaar maar is de grond in bezit van derden. Dan is de vraag, kun je zo'n ontwikkeling meenemen bij zo'n ontwikkeling? Denk even aan het kassencomplex aan de Provincialeweg. Zou dat een locatie kunnen zijn of kunnen worden, waar je ook een deel bestemt voor tiny houses? Dat heeft natuurlijk onmiddellijk gevolgen voor de totale grondwaarde en de opbrengst van zo'n ontwikkelgebied. Of dat nou tijdelijk is of een meer vaste locatie wordt, daar kun je natuurlijk ook nog een gedifferentieerd prijsje aan hangen, maar dat zijn natuurlijk wel de consequenties. Kijk, voor zo'n locatie als de Vlijweide, tijdelijk eigen grond, is dat veel makkelijker te realiseren, dan dat je naar de grond van iemand anders wijst. Ja, voorzitter, in het algemeen, principieel wijs ik naar het coalitieakkoord en de afspraken die met de raad zijn gemaakt over bouwen binnen de verstedelijkingscontour. Ik heb vanavond begrepen dat het CDA afstand neemt van die afspraken die zijn gemaakt. Ik wil daar graag bevestigd hebben of dat inderdaad zo is? Of het CDA afstand neemt van de afspraak die wij daaromtrent hebben gemaakt? Want wij hebben met elkaar afgesproken dat we de verstedelijkingscontouren zullen handhaven. Doe je dat niet, dan is het hek van de dam. Dan zet je daarmee ook de deur open voor allerlei andere initiatieven. Want ja, wie wil er niet wonen aan de rand van een polder met 600 vierkante meter grond, tegen een klein prijsje, met vrij uitzicht, helemaal voorzienend. Het klinkt als een ideaalsituatie, voorzitter. Maar we moeten ons echter realiseren dat onze ruimte beperkt is, en dat we moeten opereren binnen de afspraken die we met elkaar hebben gemaakt, dat doet het college ook. En op basis daarvan hebben wij dit advies ook zo geformuleerd.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Ja, de commissie die is natuurlijk gesteld voor het burgerinitiatief om daarop te reageren. Die gaat niet over de gehele coalitie-afspraken over bouwen in het buitengebied. Maar ik wil wel nu bij even terug naar de commissie. Om even te kijken van, nou wat doen we met het initiatiefvoorstel en kunnen wij komen tot een concept raadsbesluit? Ik wil even in herinnering roepen dat, het initiatief bevatte drie onderwerpen. Het eerste was om het project mogelijk te maken voor een pilotperiode van minimaal tien jaar, op deze plek. Het tweede is, om tussentijds het project te evalueren om tot een beleidskader te komen. En het derde is, om meer initiatieven de mogelijkheid te geven om tijdelijke tiny houses te plaatsen, op diverse locaties. Dat zijn drie punten uit het initiatiefvoorstel. Als we de beraadslaging zojuist even terug laten komen, ik wil hem eventjes in een pakketje en dan mag u daarna reageren, ook mijnheer Kleinpaste. Als we de beraadslaging even terugpakken, dan is er toch twijfel, overwegend twijfel bij de locatie van dit initiatief. Is er wel een duidelijke oproep te horen dat de zoektocht naar alternatieve locaties moet worden voortgezet. En heeft u ook zojuist de portefeuillehouder gehoord dat binnen een half jaar waarschijnlijk twee locaties komen. En het derde punt is overwegend het beleidskader, daar hebben we nog weinig van gehoord, maar de vraag is wel gesteld, of twee initiatieven eigenlijk wel voldoende zijn om tot een beleidskader te komen. Ik ... Dus dat ... Dus de vraag is eventjes, kunnen we tot een raadsvoorstel komen? En vervolgens, waar dat toe leidt in de raad? Dat moeten we even kijken, dat kan tot moties of amendementen leiden. Maar die drie aspecten, daar gaat het om. Ik wil achtereenvolgens mensen laten reageren. En dan bekijk ik gewoon even de chat. De heer Kleinpaste, daarna de heer Van der Meer, de heer Soy en de heer Noldus. Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter, dank u wel. U gaf een duidelijke samenvatting van de drie punten die het initiatiefvoorstel behelst. Wij zouden er wel aan hechten om dat initiatiefvoorstel, zoals het is gedaan, gewoon ook in de raad in te brengen en als initiatiefvoorstel in stemming te brengen. En dan kun je een stemverklaring meegeven, kun je van alles mee doen, maar dan is ook recht gedaan aan dat initiatiefvoorstel en de die belangrijke elementen die we daarin samenvatten. Dus breng dat gewoon als zodanig integrale stemming.

De voorzitter: Dat klopt, alleen is overwegend nu qua locatie wordt eigenlijk gezegd, beste raad, daar zijn wij overwegend niet voor. Dus dat is eventjes, welk besluit dan voor komt te liggen. Maar ik ga nu naar mijnheer Van der Meer.

De heer Kleinpaste: Dan is het toch prachtig dat daar een raadsbesluit over komt?

De voorzitter: Ja. Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ja, voorzitter, ik denk inderdaad dat er naast een stemming over het initiatiefvoorstel als zodanig, waarvan de uitslag misschien wel voorspelbaar is, behoefte is om inderdaad tot uitdrukking te brengen dat er met spoed naar alternatieve locaties gezocht moet worden. En ik zou daar graag aan willen toevoegen, en dat heeft te maken met het punt over de evaluatie en het beleidskader, andere alternatieve locaties gezocht moeten worden, die meer representatief aantal, niet een representatief aantal maar representatieve soort van locaties in de evaluatie betreft.

De voorzitter: Oké. Ja, dank u wel.

De heer Van der Meer: Ik formuleer het een beetje onhandig, maar u begrijpt wat ik bedoel.

De voorzitter: Ja. U bedoelt meer diversiteit misschien?

De heer Van der Meer: Ja.

De voorzitter: Ja. Oké, dank u wel. Mijnheer Soy.

De heer Soy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, u heeft het samengevat, alleen ik weet niet of dat procedureel ook zo moet gaan. Er ligt een burgerinitiatief en de raad die kan daarvan vinden wat die daarvan vindt. Wat mij betreft hoeven we hem niet op te knippen in onderdelen van het initiatiefvoorstel. Een hekel punt wat wel een heel belangrijk punt is, betreft de locatie. Daar is een ruime meerderheid tegen, om het, al is het tijdelijk, op die locatie te gaan realiseren. Wat mij betreft valt dan het belangrijkste deel van het burgerinitiatief, valt dan nu even terug. Het college is vanuit verschillende fracties gevraagd om te zoeken en te helpen naar een zoektocht naar een nieuwe locatie. Het college heeft toegezegd dat ze dat doen. Dat ze dat gaan doen en dat ze dat nu al doen, en dat ze dat blijven doen. Dus wat we, daarmee hebben we dat punt ook eigenlijk al een toezegging op, dat dat al gebeurt. En de derde punt, het beleid. Ja, je kan zeggen van, die twee locaties die nu gerealiseerd zijn of gerealiseerd worden, dat is niet representatief voor het type tiny house gedachte wat deze mensen voor ogen hadden. Maar dan kan je ook een andere groep mensen hebben die bijvoorbeeld niet met een

filter werken maar met een windmolen, en een tiny house willen voorzien van windmolens. En die dan zeggen van, ja, die andere, die sluit weer niet aan bij ons gedachtegoed, en zo kan je blijven doorgaan. Dus wat ons betreft zijn die twee locaties, om die als voorbeeld te nemen en verder te denken voor een eventueel beleid in de toekomst, is wat ons betreft een goed uitgangspunt en dat we het daarmee even moeten doen. En ja, 6 hectare, 600 vierkante, wat niet mogelijk is, is ook niet mogelijk, dat moet ook gewoon reëel blijven.

De voorzitter: Dank u wel, uw opvatting is duidelijk. Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik zie ...

De voorzitter: Ik zie een vlag en een kerk.

De heer Noldus: Mooi zo, hè. Ik zit net in de kerk, ja.

De voorzitter: En daar bent u weer niet. En daar bent u weer wel. Ja.

De heer Noldus: Ik kom weer uit de kerk. Kijk, ik kan voor een belangrijk deel aansluiten bij de heer Soy. Wel met dien verstande, en dat was ook in onze woordvoering daar nog aan toegevoegd, en dat door het collegeadvies wel naar voren, dat vooral die integrale visie en dat beleidskader, en de evaluatie van die twee eerdere pilots, dat dat iets is, maar dat zie ik in die zin, in die collegereactie ook al als een soort van toezegging, maar dat we daar wel mee aan de slag gaan. Want we kunnen het huidige voorstel ter stemming brengen zoals die is. Nou goed, even snel geteld hebbende zal die het dus schijnbaar niet halen. Maar dat we wel op basis van die evaluatie van de pilots en het beleidskader wel gaan werken om dan wel kaders voor dit soort ontwikkelingen mee te kunnen geven.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, ik heb met belangstelling geluisterd naar de reactie van de wethouder. En ik ben blij dat hij bereid is om intensiever nog te zoeken naar alternatieve locaties. Tegelijkertijd deel ik zijn opvatting dat het niet simpel is. En dat het natuurlijk geen optie zal zijn om op, ik zou zeggen, reguliere bouwlocaties dit soort projecten te ontwikkelen. Want dat snap ik. Want het zal niet lukken om, laten we zeggen, commerciële grondprijzen te vertalen naar dit soort projecten.

De voorzitter: Hoe ... Zou u het initiatief als zodanig in de raad willen brengen?

De heer Oostenrijk: Ja, ik wilde ... Ja, ik ben bezig om te reageren op de reactie van de wethouder. Dat mag toch ook?

De voorzitter: Ja, maar het is ... We willen het gaan afronden, het moet naar een besluit op enig moment. Gaat het naar de raad en hoe dan? Dus daar zou ik in het bijzonder willen vragen om daarnaar te richten?

De heer Oostenrijk: Ja, ik denk dat dat goed is om in ieder geval in de raad tot besluitvorming te komen. Ik constateer dat er een meerderheid deze locatie niet

vruchtbaar acht. Ja, daar moeten we mee leven. En in dat opzicht hoeft het voor ons geen bespreking te worden, maar een vorm van een stemverklaring. Want de discussie overdoen in de raad, lijkt mij ook niet vruchtbaar.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga naar mijnheer Jansen. Tenminste ...

De heer Jansen: Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Ja, kijk. En de heer Jansen ook naar mij, dat is fijn.

De heer Jansen: Ja. Nou, de discussie overdoen in de raad lijkt me inderdaad niet heilzaam, dat ben ik met de heer Oostenrijk eens. We weten allemaal, we hebben allemaal mee kunnen tellen hoe het staat met de locatie. Deze locatie wordt het ook voor deze raad niet, dat is heel duidelijk. Ik hoor wel zeggen dat de twee projecten die er al zijn, dat die niet representatief zijn, dat klopt. Daar kan ik me helemaal bij aansluiten. Maar we kunnen natuurlijk wel leren van de fouten die we gemaakt hebben bij deze projecten. We hebben in de presentatie mogen horen, en dat wil ik dan nog wel even meegeven, we hebben in de presentatie gehoord dat een van de problemen op de Vlijweide is, dat er heel strak wordt omgegaan met de afspraak, niets in de grond te slaan, aan paaltjes en dergelijke. Mensen moeten hun tuintje, moeten ze bijna in een verrijdbare bak plaatsen. Dat werkt natuurlijk niet. Dus een beleidskader waarbij we proberen te leren van de fouten waarvan we nu al weten dat we ze gemaakt hebben, ja, daar zouden wij zeker niet tegen zijn. En ...

De voorzitter: Mijnheer Jansen?

De heer Jansen: Ik kom tot nu een afronding, ik kom nu tot een afronding mevrouw de voorzitter. Tot slot, het helpen zoeken, het dwingend zoeken, dat hoeft wat mij betreft geen half jaar te duren. Daar mag best nog iets meer peper geplaatst worden op een nader te noemen plaats. Om ...

De voorzitter: Maar niet papier maar dan echte peper, ja.

De heer Jansen: Precies, om daar iets meer handen en voeten aan te geven, dan weer een half jaar wachten op een volgend voorstel.

De voorzitter: Dank u wel. De griffier die heeft in de chat aangegeven dat hij voldoende ziet om een ontwerp raadsbesluit op te stellen. Dat zal die dan ook nog naar de commissie sturen, voor de check. Daar kunnen we dan op reageren. En daarna zal het naar de raad gaan. Nou, dus dat betekent dat we voor nu deze discussie, dit gesprek afronden. Ik zie dat de heer Van der Meer een vraag heeft, maar ik wil het nu echt gaan afronden. Het is kwart voor tien, we gaan richting een Omgevingsvisie, een presentatie daarvoor, en daar willen wij toch ook met elkaar nog fris naar kunnen luisteren en daar ook het goede gesprek over hebben. Ik zou denk ik willen vragen om nu een paar minuten, tot tien voor tien te pauzeren. En dat we daarna de Omgevingsvisie gaan bespreken, dus naar het volgende agendapunt. Mijnheer Van der Meer, het spijt me dat ik uw vraag niet meer honoreer, maar daar komt nog wat dus over de mail. En op het moment dat er moties en dergelijke komen, nou, dan weet u de gebruikelijke gang van zaken. Ik wil dit onderwerp, burgerinitiatief Groen Project Tiny Houses 'Klein Dordrecht'

hiermee als afgesloten beschouwen voor dit moment. En wij zien u om tien voor tien terug. Dank u wel.

5. Toelichting en dialoog over concept Omgevingsvisie (2591226)

De voorzitter: We gaan verder, commissieleden, met dialoog over de Omgevingsvisie. De Omgevingsvisie die bijna klaar is, om het inspraaktraject ook in te gaan, begreep ik. De raads werkgroep over de Omgevingswet heeft een tussenstap via de commissie Fysiek geadviseerd. Nu is aan deze stap die we vanavond maken, is een proces voorafgegaan waarin de gemeenteraad op hoofdlijnen is meegegeven, meegenomen en input heeft kunnen leveren. Bijvoorbeeld voor de gebiedsindelingen en ook de thema's. En daarnaast hebben ook burgers, bedrijven, instellingen input kunnen geven, op diverse interactieve dagen en bijeenkomsten. Het gesprek met de stad wordt als de Omgevingsvisie in concept ter inzage ligt ook verder vormgegeven door inspraak. De commissie kan vanavond door vragen inzicht verwerven in hoe bijvoorbeeld het college inhoudelijk aankijkt tegen de opgave en ambities van de stad, hoe ze daarbij de input van bewoners of instellingen en bedrijven tijdens het conceptstadium hebben gewogen. En hoe zij bijvoorbeeld ook aankijken tegen de rolverdeling met de gemeenteraad, tussen college en gemeenteraad, als het bijvoorbeeld gaat om, nou, hoe worden zaken uitgewerkt in de omgevingsprogramma's, en wat iets meer zij. Die inzichten in totaliteit, die vanavond met deze dialoog tot stand komt, die kan de commissie dan vervolgens betrekken in het vervolg, bij de politieke discussie over de Omgevingsvisie, in commissie of raadsverband. Er volgt vanavond geen raadsbesluit, of concept daarvoor. Ik wil de wethouder ook alvast vragen om straks te vertellen hoe het vervolgproces eruit gaat zien, welke inbreng de raad nog toebedacht is? Moeten we denken aan raadsbrede bespreking of aan zienswijze, of wat er verder nog moet gebeuren. En natuurlijk ook, wanneer we dat in den tijd kunnen verwachten. Ik wil nu eerst projectleider van de Omgevingsvisie, de heer Roelf Bollen, en programmamanager van de Omgevingswet, Emma Forsten, de gelegenheid geven om een presentatie over de opbouw van ... Roelof, sorry, mevrouw, over de opbouw van de Omgevingsvisie en het vervolgtraject. En daarna is er ruimte voor vragen en een dialoog in de commissie en met de portefeuillehouder ter voorbereiding op het vervolgproces. Dank u voor uw beeld en mag ik u het woord geven voor de presentatie.

Mevrouw Bollen: Goedenavond allemaal, de fout wordt vaker gemaakt, Roelf is geen ...

De voorzitter: Excuses.

Mevrouw Bollen: Gebruikelijke naam voor een vrouw dus geen probleem. Ik wil u graag vanavond meenemen inderdaad, de inhoud van de Omgevingsvisie. Ik heb daar een presentatie voor klaarstaan, die is met u gedeeld. De uitgebreide presentatie ook. En ik hou niet zo heel erg van monologen, maar ik begrijp dat het wel gebruikelijk is dat ik een presentatie geef en dat u daarna vragen stelt. Maar ik heb wel heel kort even de vraag of u nu al met prangende zaken zit waar u extra aandacht wil hebben in mijn presentatie? Dan kan ik daar wat meer op focussen. Dus mochten daar ...

De voorzitter: Vindt u het werkbaar, is het voor u werkbaar, ik weet niet of u de chat kunt zien?

Mevrouw Bollen: Ja, die zie ik ook. Dus het mag ook in de chat, dus dat kan ik ook proberen, maar als u mij wil helpen daarbij, als u dingen ziet.

De voorzitter: Dat is prima. Ik zal het in de gaten houden en dan spreken we af dat als de commissieleden gewoon prangende vragen hebben, dat ze dat in de chat uitschrijven. Ja, dank u wel.

Mevrouw Bollen: Helemaal goed, dan ga ik de presentatie starten. Als het goed is heeft u beeld. Klopt dat, ziet u mijn scherm?

De voorzitter: Ja, dat klopt.

Mevrouw Bollen: Oké, prima. Nou, vanavond, zoals gezegd, de inhoud van de Omgevingsvisie. En dan wil ik graag met u delen, aanstaande dinsdag gaat deze het college in. Dus we zijn met de allerlaatste puntjes op de i bezig zich op dit moment. Ik wil u dus drie dingen vertellen maar Emma Forsten zal met name over het proces gaan. Ik ben meer iemand van de inhoud, ik vind het proces ook heel belangrijk uiteraard, maar zo hebben we een verdeling gemaakt. Dus zij zal veel meer ingaan op de rollen, zoals dat ook door de voorzitter is aangegeven, de rollen ook tussen college en raad. Ik zal meer vertellen wat er nou eigenlijk in de Omgevingsvisie staat en moet staan volgens de nieuwe Omgevingswet. Dit is een belangrijke dia, in ieder geval een belangrijk plaatje. Wij gebruiken dit eigenlijk als kapstok, voor de hele Omgevingsvisie. Waarbij wij zeggen van, we hebben een groeiopgave in de stad, die staat eigenlijk centraal. Maar die groei kan niet ten koste gaan van alles. En daarom maken wij een Omgevingsvisie waarin wij zeggen, eigenlijk alles wat we in de stad doen om die groei te bereiken, moet ook voldoen aan de zeven gestelde doelen. In die zin zijn de doelen een soort checklist, waaraan ook de raad het college kan houden van, ja, wat voor plannen er ook gemaakt gaan worden, dragen die bij aan deze doelen zoals ze geformuleerd zijn? In hoofdstuk 2 staat een stukje over het profiel van Dordrecht. Dat is grotendeels gebaseerd op Nieuw Dordt Peil. Daar was een uitvoerig participatietraject aan vooraf gegaan, dus daar hebben we dankbaar gebruik van gemaakt. Nou, we willen Dordrecht natuurlijk niet veranderen. We zijn trots op de stad die het is, dus dat moet ook zo blijven. Dus de woorden die u in deze sheet staan, die zouden u als het goed is bekend moeten voorkomen. Waarbij we natuurlijk de stad aantrekkelijk willen maken, onze historische binnenstad willen behouden. Ook het maritieme karakter met het water is van belang, maar ook, ja, de belangrijke positie in de regio, om een paar dingen uit te noemen. Tijdens het maken van de Omgevingsvisie hebben we ook ervoor gekozen om een beoordeling van de impact op de fysieke leefomgeving te doen. En dat hebben we eigenlijk gedaan omdat we wilden kijken of de doelen die wij stellen, of die haalbaar zijn, en of die concreet genoeg zijn en toetsbaar genoeg zijn. Wij hebben dat gedaan door een soort alternatieve m.e.r. te maken, in plaats van een volledige m.e.r., omdat je ziet dat op Omgevingsvisie niveau, dat nog een vrij abstract kader is. Het is wel hard maar het is nog heel moeilijk meetbaar te maken met technische gegevens. En je ziet dat een m.e.r.-commissie dat ook vooral beoordeelt, en nog moeite heeft met de Omgevingsvisie goed te beoordelen. We wilden wel de inhoud, maar wij hebben dus gekozen om niet de m.e.r.-commissie actief te betrekken, zoals bijvoorbeeld nu bij Amstelveen wel het geval is, waar we wel heel veel baat bij hebben. En eigenlijk was dat een check of we de doelen anders moesten formuleren, en op de hoofdogaves gehaald kunnen worden met deze doelen. En de conclusie van die impactbeoordeling is dat het kan. Wij hebben de

doelen niet hoeven te herschrijven, maar er zijn wel duidelijke aandachtspunten naar voren gekomen. Die zijn dus ook opgenomen, zowel in de doelen, maar ook bij de gebieden. Dus die komen op die manier terug in de Omgevingsvisie, en zullen bij een uitwerking daarvan in een omgevingsplan en in programma dus extra aandacht behoeven. Dan loop ik met u de zeven doelen door. Er wordt ons wel eens gezegd van, ja, die zeven doelen zijn open deuren, natuurlijk is iedereen voor een aantrekkelijke stad en een bereikbare stad, maar wat betekent dat nou? En eigenlijk, om het concreter te maken, zijn ze verwoord in subdoelen. Waarin we hebben gezegd, wij in Dordrecht vinden een aantrekkelijke stad, een stad die ruimte biedt aan voorzieningen, die streeft naar sterke gedifferentieerde en inclusieve woonwijken. Die een hoogwaardige inrichting van de openbare ruimte heeft, dus zo hebben we geprobeerd het tastbaarder te maken. En in het rood ziet u de aandachtspunten die daarbij naar voren zijn gekomen vanuit de impactbeoordeling, dat wij zeggen dat het belangrijk is om ruimte te bieden aan voorzieningen, maar dan moeten we ook zorgen dat er voldoende voorzieningen zijn. En er wordt dus geadviseerd om dat door monitoring bij te houden. Dat is een voorbeeld van hoe de impactbeoordeling door kan werken. Nou, bereikbare stad, nou ja, zoals u weet zetten we heel erg in op de fiets in Dordrecht. En, nou ja, parkeerbeleid zijn we aan het zoeken of we daarin kunnen sturen, innovatieve verkeersoplossingen. Want we weten allemaal dat we niet in één keer allemaal gaan fietsen en de auto laten staan, maar we willen wel de stad bereikbaar houden. Zeker als er wat meer arbeidsplaatsen en bewoners bijkomen, dat is een belangrijk speerpunt. Ik zie trouwens de chat niet, voorzitter, dat dacht ik maar die is ...

De voorzitter: Ik hou het in de gaten.

Mevrouw Bollen: Oké. Het volgende doel is gezonde stad. Dat heeft heel erg te maken met milieuaspecten, die zaten eigenlijk altijd al in de Structuurvisie ook. Alleen de Omgevingswet heeft ons wel erop gewezen dat gezondheid een belangrijk thema moet zijn, in deze visie. En die hebben wij breder gepakt dan alleen maar milieuaspecten. Dus je ziet wel luchtkwaliteit terugkomen, je ziet akoestisch aanvaardbare leefomgeving, wat met geluid te maken heeft uiteraard, en externe veiligheid. Maar ook een stukje over zelfredzaamheid van bewoners, ook waterveiligheid is erbij gekomen, en het stimuleren van een veilig leefklimaat. En dat ging dan veel meer om de samenwerking tussen bewoners, maar ook de veiligheidsregio. Nou, wij weten tegenwoordig met COVID dat rondraast, dat het een heel actueel thema is. Aandachtspunten vanuit die beoordeling, de impactbeoordeling zijn het realiseren van voldoende stedelijk groen. Gelukkig hebben wij ook een Dordwijkzone en werken we hard aan de groenblauwe visie. Dat is ook gehonoreerd door het Rijk, dat we dat serieus nemen. Dat heeft ook te maken met klimaatadaptatie, dus je ziet ook dat sommige doelen elkaar deels overlappen. En dat moet ook want dit is een integrale visie. Dus de doelen moeten verband met elkaar hebben. Dan het volgende doel is een uitstekend vestigingsklimaat. Ja, dat is misschien echt een open deur. Natuurlijk willen we voldoende arbeidsplaatsen behouden, we willen zelfs groeien daarin. Nou, dan is het heel belangrijk dat we dat op orde hebben. Maar dat we ook kijken naar opleiding, dat we voldoende jongeren met potentieel in de stad behouden, en dat we bestaande bedrijventerrein eigenlijk revitaliseren. En we willen bij de top 5 van meest MKB-vriendelijke gemeente horen. Nou, daarbij zie je aandachtspunten dat uiteraard geluid, bedrijvigheid kan geluidshinder met zich meebrengen, dus dat is een aandachtspunt. En dat vooral ook goede bus- en

fietsverbinding, omdat dit heel erg raakt aan bereikbare stad. Het volgende hoofdstuk, het doel in hoofdstuk 3 is klimaatbestendig. Dit is eigenlijk een doel wat is opgelegd. Het is een wet, wij moeten aan klimaatbestendigheid werken. Nou is Dordrecht echt een voorloper op dat gebied in Nederland, dus daar doen we het heel goed, maar het is wel een doel wat we moeten benadrukken in de Omgevingsvisie. Dus het heeft te maken met die groenblauwe structuur, zorgen dat we zelfredzaamheid goed is voor de waterveiligheid, maar ook dat we klimaatadaptief bouwen. Dus het gaat verder dan alleen maar de groenblauwe visie. En in Dordrecht is met name die overstroming natuurlijk een belangrijk uitgangspunt voor dit doel. Nou, het volgende doel is energieneutraal, ook dat is iets wat is opgelegd door het Rijk. En waarmee we aan de slag zijn. Natuurlijk, dat doen we met name toch ook RES op te stellen. En in deze 1.0 versie van de Omgevingsvisie is de RES helaas nog niet zover dat we dat integraal hebben kunnen meenemen. Dat is iets voor versie 2.0. We hebben nu uiteraard de uitgangspunten van de concept RES, de Regionale Energie Strategie, opgenomen, maar kunnen niet verder gaan dan dat. Dus deze stukken zijn eigenlijk gewoon het bestaand beleid, dat gaat eigenlijk over de hele Omgevingsvisie. 80 procent van de Omgevingsvisie is staand beleid, we gaan geen nieuw beleid invoeren. Behalve waar dat eigenlijk door het Rijk wordt aangegeven, zoals deze twee doelen, of doordat de groeistrategie daarom vraagt.

De voorzitter: Mevrouw Bollen, vindt u het goed om een vraag te beantwoorden van mijnheer Oostenrijk?

Mevrouw Bollen: Ja, uiteraard.

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk?

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, een vraag aan mevrouw Bollen, dat gaat over de subdoelen die daar in deze sheet genoemd worden. Ik vind het wat mager dat eigenlijk maar een paar elementen hierin staan benoemd. Energiebesparing en doorontwikkeling warmtenet. Op zich, prima. Alleen ik mis andere vormen van, ik zou zeggen, waar warmteproductie. Want dit vind ik wel aan de magere kant. Is het de bedoeling dat dat nog verder uit wordt gewerkt? Want er zijn natuurlijk tal van ontwikkelingen op allerlei gebieden in ons land gaande, die hiermee te maken hebben. En wij benoemen ze niet.

De voorzitter: Mevrouw Bollen?

Mevrouw Bollen: Nou, ja, je kan ze vatten door te zeggen dat alle energie die nodig blijft, dat we die duurzaam opwekken. Dat heeft ook te maken met welke warmtebronnen. Maar ik ben het met u eens dat we graag iets verder hadden willen zijn door ook een definitieve RES te hebben, maar we doen het nu met wat er is vastgesteld, ook in die RES, en dan zijn dit wel de hoofdpunten daaruit. Natuurlijk liggen daar uitgebreidere studies onder, maar dit zijn wel de vier hoofddoelen die in de huidige concept RES ook staan en die eigenlijk gewoon overgenomen zijn. En in de aandachtspunten ziet u al een beetje vanuit ook de herbeoordeling die is gemaakt, of de impactbeoordeling, dat het verder gaat dan alleen maar, het gaat ook over zero-emissie, het gaat ... We zijn nu wel, dat heeft u misschien ook gezien bij Amstelveen, de ontwikkeling waarbij we nu bezig zijn, dat we nu heel erg focussen, de komende jaren, op het HVC-netwerk. Dat is nu de beste keus voor Dordrecht, dus dat wordt zo gesteld door mijn collega's en dat neem ik

dan uiteraard aan. Maar kijken we voor iets langere termijn natuurlijk ook naar andere bronnen, zelfs ook geothermie en dat soort dingen. En dat zal in de RES, die keuzes willen daarin gemaakt worden.

De heer Oostenrijk: Nog één reactie, voorzitter, als dat mag?

De voorzitter: Dus u volgt de RES, als ik het gewoon goed begrijp?

Mevrouw Bollen: Ja, ja.

De voorzitter: Dus daar komt misschien ook een proces op een gegeven moment uit, wanneer dit aangepast gaat worden aan de definitieve RES. Mijnheer Oostenrijk, u heeft nog een vraag en de heer Van der Meer heeft op deze sheet ook nog een reactie.

De heer Oostenrijk: Ja, nog even een vervolgvraag. Mevrouw Bollen heeft het over de RES, maar dat zal vertaald worden in een plaatselijke opgave. En daarin zal toch duidelijk moeten zijn, wat wij binnen onze mogelijkheden aan alternatieve vormen zullen willen ontwikkelen. En ook het punt, of dat vormen zijn waarin we ons niet alleen maar conformeren aan HVC. Het is juist de bedoeling dat we natuurlijk breder initiatieven ontwikkelen die ook andere vormen van opwekking hebben, die niet per se gekoppeld hoeven te zijn aan de HVC.

De voorzitter: Ik zie ...

Mevrouw Bollen: U heeft helemaal gelijk, ja.

De voorzitter: Mevrouw Bollen instemmend knikken.

Mevrouw Bollen: Nee, nee, u heeft helemaal gelijk. Maar de stappen zijn als volgt, dat er nu een concept RES is, dat wordt een definitieve RES. Maar er wordt ook gewerkt aan een nieuwe, nu moet ik even, warmtevisie, of althans, ik weet even niet de exacte benaming. Daar moet u me voor excuseren, het is niet mijn expertise zoals u merkt. Maar daar wordt nu ook aan gewerkt, om die lokale visie die daaruit volgt, aan te werken. Maar dat zijn dingen die nog niet af zijn. En we hebben gezegd, de Omgevingsvisie, deze Omgevingsvisie die kan niet al zaken opnemen die hier nog niet definitief zijn en die nog niet af zijn. Dus vandaar dat dit de stand van zaken is op dit moment.

De voorzitter: Ik vermoed dat de heer Van der Meer daar ook nog een vraag over heeft? Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ja, voorzitter. Zeker. Het punt wat de heer Oostenrijk noemde is een van de punten die de raad ook heeft aangegeven als punten die in de definitieve RES verder moeten worden uitgewerkt. Er zijn meer punten door de raad aangegeven die daar verder in zouden moeten worden aan gewerkt. En het zou dus heel goed mogelijk zijn, denk ik, om aan die aandachtspunten van de raad, in de Dordtse versie van energieneutraal, aandacht te besteden. En het lijkt mij niet nodig om alleen op de RES af te gaan, op de concept RES.

De voorzitter: Dank u wel. Dus daar moet misschien nog wat op verzonden worden, begrijp ik de reactie van de heer Van der Meer.

Mevrouw Bollen: Ja, ik ... Maar ik denk niet dat het ... Het is op zich een punt wat, ik vind het mooi dat u het aanhaalt want dit is natuurlijk ook in het college uitvoerig besproken van, wat nemen we nu wel in deze Omgevingsvisie op, op dit aspect, en niet? Dus daar is uitvoerig natuurlijk ook met de heer Van der Linden en met de collega's die met energie bezig zijn. En ja, dus dit is wel, ik denk dat er in de Omgevingsvisie geen ruimte is om nu al vooruit te lopen op zaken die nog besloten moeten worden. En het moet uiteraard wel in de raad, gaat nog aardig wat besloten worden op dit onderwerp volgens mij. Dus in die zin moet u het zien als een stand van zaken op dit moment.

De heer Burggraaf: Voorzitter? Is misschien ...

De voorzitter: Wie? Wie zegt iets?

De heer Burggraaf: Maarten Burggraaf.

De voorzitter: Sorry, ja.

De heer Burggraaf: Ja, je ziet ... Door de presentatie ziet u het natuurlijk niet.

De voorzitter: Nee, nee. U zit voor de lichtbron, dus u bent ... Ja.

De heer Burggraaf: Ja, ja ik zit niet in de beste. Ik zal zo eens kijken of ik een iets betere positie kan innemen.

De voorzitter: U bent helder, ja.

De heer Burggraaf: Nee, ik denk, om nog even een aanvulling hierop te geven, kijk het mooie van deze Omgevingsvisie, is dat we op een nieuwe manier gaan werken wat veel meer integraliteit geeft. Dus je ziet heel veel, nou ja, aparte beleidsdoelstellingen, komen allemaal in één stuk samen. En dan begrijp ik ook heel goed de discussie die hier ontstaat van, ja, oké, we hebben een concept RES en als je dan zo'n Omgevingsvisie krijgt waar je energieneutraliteit, waar we het nu dan over hebben, maar daar heb je meerdere thema's in terugkomen, nou, dan willen we er graag meteen ook die aandachtspunten meenemen die we al met elkaar op andere tafels aan het bespreken zijn. Wat wij voor ogen zien is dat we nu aan een Omgevingsvisie voor het eerst moeten werken, waarbij je eigenlijk al je bestaande beleid voor het eerst samenvat in zo'n stuk. En dat we dat met elkaar als eerste stap gaan doen. Gewoon eens een keer vaststellen, in één groot stuk, hoe dat eruit komt te zien, en daarover met elkaar het gesprek te voeren. En dan vervolgens, als tweede stap daarna, te gaan identificeren, oké, waar zitten dan vervolgens, ja, vernieuwingen in het beleid in? Dat is dan ... Dat zou dan de tweede versie van de Omgevingsvisie moeten worden. En daar moet je vooral ook denk ik de discipline met elkaar hebben om dat niet allemaal in dit document die discussie te willen voeren. Maar gewoon het met elkaar te identificeren, oké, en waar zitten dan vervolgens de aandachtspunten binnen het bestaande beleid, waarop we nog met elkaar verdere verdieping willen en discussie willen voeren, en dat dan vervolgens per thema te gaan doen en te adresseren.

De voorzitter: Voor de heer Van der Meer leidt dat tot een algemenere vraag, of algemene vraag. Dus ik wil daar even mijnheer Van der Meer het woord geven.

De heer Van der Meer: Ja, dank u wel. Ja, het brengt mij inderdaad tot de algemene vraag van, wat het karakter van die Omgevingsvisie nu is? Het klinkt mij nu een beetje in de oren als van, het is een verzameling van besluiten die we al genomen hebben, 80 procent bestaand beleid. En nieuw beleid, begrijp ik, waar eigenlijk ook al toe besloten is. Dat betekent dus eigenlijk dat de Omgevingsvisie niet een nieuwe visie is, en dat we pas daarna geleidelijk aan die visie nieuw gaan maken. Is die interpretatie juist, of gebruiken wij de Omgevingsvisie om nu een keer fundamenteel na te denken over, naar wat voor omgeving zijn wij op weg, en houden wij rekening integraal met al die zeven aspecten?

De voorzitter: Misschien mag ik de wethouder daar het woord voor geven?

De heer Burggraaf: Ja, het is een beetje van beiden. Kijk, het is ... Tenminste, er zit deels denk ik een verkeerde tegenstelling in, als ware we nog nooit een integrale visie op onze stad te hebben gehad. Dat is natuurlijk niet het geval. We hebben al met de Structuurvisie ook al een heel integraal beeld op de stad, en zo is het ook met allerlei andere, ja, beleidsvelden. Dus om dan te stellen van, nou, wij hebben niet een overall visie op die stad, dat is niet het geval. Tegelijkertijd, doordat je het nu samenvoegt ga je natuurlijk wel, en dat is ook zo meteen zal je dat zien met de analyse die je hebt gedaan van, we hebben een groeiambitie, en wat betekent dat voor de voorzieningen in je stad, en wat betekent dat voor de bereikbaarheid van de stad? En waar ga je vervolgens knelpunten zien waar je een antwoord op moet geven, en een, ja, en nieuwe piketpaaltjes moet slaan zeg maar, waar je naartoe gaat bewegen, ja die gaan er ook komen. Dus het is ... Ja, het geeft ook weer vernieuwd inzicht op basis waarvan je ook wel op een aantal zaken je visie kan gaan bijstellen en je prioriteiten kan gaan bijstellen. Maar ik zou wel hier echt de oproep willen doen dat we met elkaar vooral ons nu focussen op de nieuwe Omgevingswet, en wat vraagt dat voor een nieuw instrument en een nieuwe manier van werken? Dat hebben we bij de Amstelveen als een van de eerste wijken waar met het bestemmingsplan zitten, hebben we dat ook gezegd. Daar hebben we u als raad ook helemaal in meegenomen. We hebben dat hele proces ook van, nou ja, de allereerste stapjes, hebben we dat gezamenlijk gedaan. Ook daar waar het later een collegebevoegdheid wordt, hebben we gezegd, nou laten we dat met elkaar gaan oefenen. En die oproep zou ik wel hier in de commissie ook wel willen doen, dat we de Omgevingsvisie die zo meteen komt, ook echt met die bril gaan bekijken. Omdat het gewoon de eerste stap is naar het instrument, om binnen die nieuwe werkwijze te gaan werken. En als we dat eerst goed met elkaar vaststellen, dan hebben we vervolgens een goede werksystematiek, waar je dan vervolgens verder in kan verfijnen. En met elkaar ook moet accepteren bij het vaststellen dat er nog vraagstukken zullen zijn waarvan je zegt, ja, eigenlijk vinden we hem nu nog niet optimaal ingevuld. Maar die kunnen we dan met elkaar meenemen voor de volgende stap naar de Omgevingsvisie 2.0. En als we die discipline als laatste zien, als we die discipline niet nemen, dan denk ik dat het dan heel erg lastig wordt om in zo'n proces van zo'n Omgevingswet verandering, stappen voorwaarts te maken.

De voorzitter: Er is een vraag in de chat, daar komen we misschien dadelijk nog even opnieuw aan. Dat is van de heer Kleinpaste van, nou, gaat het nu eigenlijk om het proces of over de inhoud meer? En ook de reactie van de wethouder, die begeeft zich toch ook

een beetje ertussen. Dus die vraag die moeten we dadelijk nog oppakken. Misschien is het goed om qua inhoud van de Omgevingsvisie, om mevrouw Bollen daar nog het woord te geven om dat verder te vervolgen. En na dat proces begreep ik, komen we sowieso nog, onder andere door wat Emma Forsten naar voren zal brengen.

Mevrouw Bollen: Klopt, voorzitter. Ja. Dan vervolg ik mijn verhaal, dan ga ik door naar het laatste doel. Het zevende doel is, hoewel het niet in volgorde van belangrijkheid is, maar is biodiversiteit. Dat is ook wel iets nieuws. Daar hadden we nog niet zoveel aandacht aan besteed, bijvoorbeeld bij een vorige Structuurvisie. Het zijn wat dat betreft wel nieuwe thema's. Behalve beheer en gezondheid die je mee moet nemen, zijn ook dit soort zaken als biodiversiteit in opgenomen. Nou, daar gaat het heel erg om van, we willen de achteruitgang stoppen, dat is eigenlijk het allerbelangrijkste. Dus wat we hebben, dat koesteren we en proberen we zoveel mogelijk uit te bouwen. En daar wordt nu ook aan een SES gewerkt, een Stedelijke Ecologisch Structuur, om dat ook echt fysiek tastbaar te maken. Dat is een van de dingen die een uitwerking zal zijn, om dit ook daadwerkelijk voor elkaar te gaan krijgen. In hoofdstuk 4, het volgende hoofdstuk, zijn met name systemen benoemd. En dat zijn eigenlijk zaken die niet per gebied af te spreken zijn of in te kaderen zijn, maar die door de hele stad lopen. Dus dat is een groenblauw systeem, dat is waterveiligheid, de milieuzaken, die houden natuurlijk niet op bij grenzen van wijken, verkeer, ondergrond. En we hebben daar ook bebouwing in opgenomen, daar zit onder andere het welstandsverhaal in, eigenlijk de huidige hoogbouwvisie goed uitgelegd. Dus dat zijn zaken die in hoofdstuk 4 terugkomen. Dat is met name dus een analyse, en dat zijn kaarten. Dus het is niet zozeer inhoudelijk nog verder toegelicht, alleen wat de stand van zaken nu is. Een soort nulmeting, zo kun je het zien. In hoofdstuk 5 zijn dan de gebieden een voor een doorlopen. Nou, zoals eigenlijk de indeling, wat de voorzitter al zei in het voorwoord, hebben we zoveel mogelijk aangehouden zoals die was vastgesteld. Waarbij het centrum en woonwijken, twee erg voor de hand liggende zijn. En in een raadsbijeenkomst hebben we eerder ook gekeken van, ja, als je nou die zeven doelen hebt, kun je dan ook nog per gebied zeggen van, zijn er dan doelen, je moet ze alle zeven wel doorlopen, maar niet in elk gebied is elk doel even belangrijk. Dus daar hebben we gezegd, we kiezen voor prioritaire doelen. En het moet dus zo zijn dat als jij iets wil doen in zo'n gebied, wat in de fysieke leefomgeving impact heeft, dan zou het bij centrum in ieder geval de aantrekkelijke stad moeten bevorderen. En uiteraard moet je ook iets aan de andere doelen doen, maar het kan eigenlijk niet zo zijn dat dit doel het meest magere is wat in het plan tot uitdrukking komt. Daar worden ook programma's benoemd, of soms gebiedsspecifieke acties die dus uitgevoerd moeten worden, om te zorgen dat het centrum ook aan die doelen blijft voldoen of sterker wordt. Nou, dat heeft onder andere te maken met het autoluw maken van delen van het centrum, de adaptieve strategie van het beschermen van het buitendijks gebied is daar een belangrijke in. En voor woonwijken is dat deels het vergroenen van tuinen, maar ook het evacuatieplan waterveiligheid per woonwijk, wat moet worden uitgewerkt. En daarin zijn de prioritaire doelen nu gezond en aantrekkelijk. Bij werkgebieden, dat zijn ... Daar is, ja, ligt ook voor de hand, uitstekend vestigingsklimaat. Natuurlijk een heel groot deel van onze werkgelegenheid zit in deze werkgebieden, op ons eiland. Bereikbaarheid, ik zei het al even in de intro, dat ligt daar heel erg mee, houdt daar heel erg mee verband. Bedrijven willen alleen maar komen als ze ook bereikbaar zijn en blijven. En gezond vanwege de aspecten die ook eerder benoemd zijn van, geluid, lucht, maar ook met de goede verbindingen naartoe met fiets

en bus. Nou, er zijn verschillende acties benoemd en programma's, die u als het goed is bekend voorkomen. We zijn bezig met het kijken naar De Staart, natuurlijke visie, ook die is nog niet af. Er wordt hier wel genoemd dat er weer aan gewerkt wordt. En het onderzoek om ook de werkgebieden klimaatadaptief te maken, is daar eentje van. Dan bij het poldergebied, daar zijn de prioritaire doelen, gezond en biodiversiteit. Nou ja, ook het vorige onderwerp. We willen dat vooral groen en open houden, en de bestaande agrarische bedrijven daar ook gewoon handhaven en de ruimte geven. Maar daarnaast met name het uitgebreide en fijnmazige langzaam verkeersnetwerk goed houden en uitbreiden. Er moet een gebiedsvisie voor de Biesbosch, zijn de eerste stappen voor gezet, en ook een gebiedsgerichte aanpak voor stikstof is daar van belang. Dus dat zijn voorbeelden van uitwerkingen die voor het poldergebied gelden. Dan de prioritaire doelen van die Spoorzone zijn eigenlijk, gezondheid, bereikbaarheid en aantrekkelijk. Natuurlijk zal een groot deel van onze groeiopgave ten aanzien van de woningbouw ook daar plaatsvinden. Het Maasterras, daar hebben we al eventjes mee geoefend, is een voorbeeld daarvan, waar we hopen een mooie nieuwe woningwijk te creëren. Maar ook bijvoorbeeld de verbindingen aan beide zijden van het spoor, dat we kunnen verbeteren, met de transformatie van dat hele gebied. Nou, voor de Dordwijkzone is gezondheid, klimaatbestendigheid en biodiversiteit, zijn daar eigenlijk de prioritaire doelen. En niet het uitstekend vestigingsklimaat. Dat zie je, natuurlijk moet je kijken of er ook iets van werkgelegenheid, maar dat is hier absoluut niet het belangrijkste doel. En dan gaat het over het door ontwikkelen van de zogenaamde fietsladder die in de Dordwijkzone nu naar wordt gekeken, of we ook sportterreinen meer openbaar kunnen maken, of de Dordwijkzone als klimaatbuffer kan dienen en het groenblauwe programma, daar wordt op dit moment al hard aan gewerkt door een aantal van onze collega's. Dan was dit bijna mijn laatste stukje. Ik vertel nog iets over participatie, hoewel de voorzitter dat al heel mooi heel kort en bondig bij de intro heeft verteld. Dit is eigenlijk een lijstje van opsommingen wat wij hebben gedaan. Ik ga het even niet helemaal opnoemen, ik ga u alleen zeggen dat vanaf volgende week, als de collegebehandeling dinsdag is, en de week daarna zou de inzage starten. En we zijn nu heel hard bezig om, hier staat nog tweede dag, maar dat wordt een digitale avond van de Omgevingsvisie voor te bereiden op 18 november. En ik hoop velen van u daar ook online te ontmoeten. En natuurlijk komt dan ook de besluitvorming in de gemeenteraad, begint dan, en hopen we het eerste kwartaal van 2021 dan af te sluiten.

De voorzitter: Ten aanzien van de participatie is een vraag door mijnheer Van der Meer.

Mevrouw Bollen: Ja?

De heer Van der Meer: Nee, voorzitter, ik was een beetje traag. Dat ging nog over het punt daarvoor. Of eigenlijk over de hele presentatie van de inhoudelijke aandachtspunten.

Mevrouw Bollen: Dan blijf ik hier.

De heer Van der Meer: Mijn vraag is, of mevrouw Bollen iets kan zeggen over de mate waarin die doelen en subdoelen straks in de Omgevingsvisie worden geconcretiseerd en gespecificeerd? Ik geloof niet dat ik één subdoel tegen ben gekomen waar ik tegen ben. Maar ik denk wel dat er discussie mogelijk is over welke gewichten moeten de verschillende elementen hebben? En, wat ik heel belangrijk vind, hoe kun je

verschillende doelen die tegenstrijdig zouden kunnen zijn, hoe kun je die toch zo goed mogelijk combineren? Hoe kun je win-winsituaties, om het zomaar te zeggen, realiseren? Is er iets te zeggen over de mate waarin dat, die concretisering en de combinatiemogelijkheden, in de uiteindelijke Omgevingsvisie ook aan bod komen? Want anders vind ik het heel moeilijk om er greep op te krijgen, van wat is de sturende werking hier nu eigenlijk precies van.

De voorzitter: Ja, dat is een goeie vraag. Mevrouw Bollen, kunt u daar een richting aan geven van wat leidend voor u was?

Mevrouw Bollen: Ja. Emma zal daar straks ook nog wel even op ingaan, volgens mij. Tenminste, dat was volgens mij de afspraak. Het gaat erom, de Omgevingsvisie zal altijd een kader zijn wat uitgewerkt dient te worden. Dus in de Omgevingsvisie gaan wij niet verder dan doelen en subdoelen benoemen. En die subdoelen zijn natuurlijk meer dan de bulletpoints die ik u heb ... Die worden wel uitgelegd natuurlijk, van wat wij eronder verstaan. Maar de daadwerkelijke uitwerking van de doelen zal in programma's plaatsvinden, dan wordt het concreet. Dan wordt er bijvoorbeeld ook gekeken naar hoeveel geld daarvoor nodig is en of we dat, en hoe we dat bij elkaar, hoe de raad erover beslist, waar dat geld naartoe gaat, et cetera. Dus het is, de echte uitwerking wordt niet onderdeel van de Omgevingsvisie. In de Omgevingsvisie wordt uitsluitend bepaald wat de doelen zijn, het kader. Wat prioritaire doelen zijn, en in die zin zijn die wel sturend. Dat natuurlijk je per gebied nu ook de raad kan kijken van, ja, zijn we het daarmee eens en biedt dat nu voldoende sturing? Want bijvoorbeeld, als er straks een plan langskomt, wat ik net eigenlijk al even zei, voor een bepaald gebied, en de raad heeft het idee dat daar positief op gereageerd wordt, terwijl het lijkt alsof de prioritaire doelen daar helemaal niet aan bijdragen, dan is de Omgevingsvisie daarbij wel het besluitvormend karakter. Dus je zal geen vergunning mogen krijgen binnen dit kader wat er nu is gesteld, als niet aan die prioritaire doelen wordt voldaan. In die zin is het wel duidelijk een toetsingskader, maar het is nog geen uitwerking. Dat vindt plaats in de omgevingsplannen, en Amstelveen is daar misschien een mooi voorbeeld van. Wij hebben hier doelen gezegd als, klimaatbestendigheid. En voor Amstelveen zijn er nu dus beleidsregels uitgewerkt van, wat dat dan betekent. Bijvoorbeeld de 40 procent groenblauw, maar ook hoe we dat gaan monitoren, hoe de raad daar ook bij betrokken is, wat de raad wil monitoren? Dus dat soort uitwerkingen vindt plaats in de omgevingsplannen, en niet in Omgevingsvisie.

De voorzitter: Oké, dank u wel even voor deze reactie. Er is ook nog de heer Struijk, dan moet ik even, ja, een dank van de heer Van der Meer. De heer Struijk heeft een vraag over participatie. Even tussendoor, de vraag aan Gertjan Kleinpaste, mijnheer Kleinpaste, of zijn vraag gaat over wat zojuist is besproken of niet? Want dan probeer ik het een beetje te koppelen. Dus gaat de vraag van mijnheer Kleinpaste over ...

De heer Kleinpaste: Hij gaat over wat zojuist besproken is.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Kleinpaste: En over de eerste bullet bij vervolg.

De voorzitter: Ja, zou u dan uw vraag willen stellen? Dan kom ik daarna aan de heer ... Ga ik daarna naar de heer Struijk.

De heer Kleinpaste: Ja, mijn vraag was, ik was blij met de toelichting dat al die subdoelen nog geconcretiseerd geraken. Maar wat we straks ter inzage leggen, dan kom ik op die eerste bullet van vervolg, is dan wel, neem ik aan, een Omgevingsvisie met al die uitwerkingen? Want anders dan heb je er niet zoveel aan.

Mevrouw Bollen: Ja, als u bedoelt met uitwerking dat die subdoelen ook worden verwoord, en wordt uitgelegd wat die betekenen, dan is het antwoord ja. Maar verder dan dat gaan we niet.

De heer Kleinpaste: Gelukkig.

Mevrouw Bollen: Ja. Ja, nee, zeker. Nee, we gaan niet bullets de wereld in gooien, het moet wel duidelijk zijn voor iedereen.

De voorzitter: Mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Een vraag, ik lees hier iets over participatie maar dat is vrij summier. Ik ben eigenlijk best wel benieuwd in hoeverre er nu gebruik is gemaakt van burgers, instellingen, bedrijven, noem maar wat. En wat we daar nou precies van terug zien in de Omgevingsvisie? Kunt u daar heel kort iets over zeggen?

Mevrouw Bollen: Zeker. Als ik het goed heb, maar corrigeert u me alstublieft als het niet klopt, in de uitgebreidere presentatie zitten een paar slides waarin ook wettelijk wordt gekeken, groen is echt meegenomen, geel is deels meegenomen, anders verwoord en rood niet, omdat het vaak dan om een detailniveau ging. En die zit ook als bijlage bij de Omgevingsvisie, dus dat er dan echt één op één gekeken worden wat genoemd is bij bepaalde gebieden, en wat wel en niet is meegenomen. In die zin hebben we geprobeerd zo zorgvuldig mogelijk te laten zien wat er in de Omgevingsvisie is beland, en op welke plek. Dus dat biedt wat meer houvast. En ook in de bijlage staat, als ik het goed heb, ook welke instanties allemaal hebben deelgenomen. Er zijn er heel veel uitgenodigd, die niet allemaal zijn gekomen uiteraard. Want ja, beter dan dat kunnen we helaas niet doen. En ik heb meerdere mails ontvangen de laatste tijd van mensen die vroegen van, wanneer, het duurt een beetje lang. Het was een jaar geleden dat we bij elkaar waren, dat is ook zo. Dus die zijn allemaal weer uitgenodigd uiteraard, voor de 18^e. En ja, tot nu toe hebben we er ook positieve feedback op gehad. Dus ik hoop dat we dat vasthouden en dat deze mate van transparant werken, waarin we ook letterlijk laten zien wat we wel en niet meenemen, dat dat werkt en dat we dat terugzien bij de reacties tijdens de ter inzage periode.

De heer Struijk: Prima, bedankt voor het antwoord.

De voorzitter: U mag verdergaan, of afronden, weet ik even niet, of dit uw laatste ...

Mevrouw Bollen: Ja, nee, ik heb inderdaad nog één ... O wacht, ging heel even te snel, dit is even ... Nou, eigenlijk heb ik dit al een beetje verteld, en de heer Burggraaf ook, er komt een 2.0 versie, dat is één ding wat zeker is. Dit is een 1.0 versie, daarom hebben

we hem ook echt zo genoemd. Dus de RES zoals hier benoemd, zal tot actualisatie leiden maar wellicht toch een andere opgave. Misschien nog wel meer woningen, misschien meer banen. Visie van De Staart wordt aan gewerkt, en zo zullen er altijd actuele dingen zijn die meegenomen worden. Daarom is de Omgevingsvisie ook anders dan de Structuurvisie, niet een product wat je vaststelt voor een bepaalde periode maar eigenlijk is een stand van zaken. Zo zien wij de toekomst van ons eiland en op deze manier geven we daar een kader aan mee, maar dat moet natuurlijk wel up to date blijven. Dus het is niet een iets wat in steen gebeiteld wordt. Dat was mijn deel en dan geef ik het woord over aan Emma. Ik zal even de volgende sheet, dus Emma, als jij mij een seintje geeft

Mevrouw Forsten: Ja, is goed. Nou, er is al het een en ander over tafel gegaan over de status van de Omgevingsvisie, ik wilde daar nog iets verder op ingaan. Het plaatje, het schema van de beleidscyclus, dat kent u waarschijnlijk inmiddels wel. De Omgevingsvisie zou je kunnen zien als de basis van die beleidscyclus. In de Omgevingsvisie wordt, staat de beleidsontwikkeling, en die wordt vervolgens uitgewerkt in programma's, in een omgevingsplan, en monitoring is een heel belangrijk instrument om te kijken of we alle doelen wel gehaald hebben. Al die vier segmenten van de beleidscyclus grijpen heel erg op elkaar in. Het is dus ook heel belangrijk om in de gaten te houden van wat je nu het beste waar kunt regelen. Wat regel je nou in een visie, wat regel je in het programma en wat leg je vast in een omgevingsplan? Je hebt ook een hele goede balans nodig tussen die verschillende onderdelen. En als voorbeeld hadden we gegeven dat het best wel vaak nog voorkomt dat we de verkeersproblematiek aan het oplossen zijn op het niveau van een project, terwijl je dat eigenlijk op stadsniveau wilt oplossen. Dus dat zou iets kunnen zijn wat in de Omgevingsvisie terecht zou horen, of eventueel in een programma. Hoe we die balans vormgeven, en wat we waar gaan regelen, dat is iets wat we de komende jaren met elkaar ook moeten uit gaan zoeken. Omdat, ja, het is nieuw. Een beleidscyclus op zich natuurlijk niet, maar wel de manier waarop die werkt in de Omgevingswet. Mag ik de volgende dia? Roelf?

De voorzitter: Nee. Een volgende dia?

Mevrouw Forsten: Ja, die, ja.

Mevrouw Bollen: Hij hing even, excuses.

Mevrouw Forsten: Ja, de rollen van de raad en het college, die gaan ook veranderen als het gaat over de verschillende onderdelen van die beleidscyclus. En de belangrijkste verandering is dat het college bevoegd is om een programma vast te stellen. En het college wordt ook bevoegd om een vergunning af te geven die afwijkt van het omgevingsplan. Het lijkt alsof de raad daarmee minder bevoegdheden krijgt dan nu het geval is, maar dat hoeft niet zo te zijn. Het betekent wel dat de raad en het college opnieuw moeten gaan nadenken over waar de raad op wil sturen en hoe de raad dat dan zou willen doen, want daar zijn allerlei instrumenten voor. De raad blijft natuurlijk verantwoordelijk voor de financiën. In de Omgevingsvisie die de raad vaststelt, kun je aangeven welke programma's er opgesteld moeten worden om die doelen uit te werken. De raad kan ook nog gevallen aanwijzen, als de raad dat zou willen, waarin de raad bindend advies geeft als er sprake is van een plan wat afwijkt van het omgevingsplan. En dat is iets wat we met elkaar moeten gaan uitzoeken. En wij willen daar ook in een

commissievergadering in december, 8 december geloof ik als ik me niet vergis, willen we daar verder met de raad erover gaan praten. En zijn we ook aan het uitwerken van wat de mogelijkheden zijn.

De voorzitter: Emma Forsten, mijnheer Van der Meer heeft een vraag.

Mevrouw Forsten: Dat kan.

De heer Van der Meer: Ja, de vraag gaat over dat vastleggen door de raad van waar de raad in wil sturen of over wil praten. Wordt dat eenmalig vastgelegd of is net zoals met de Omgevingsvisie, dat de raad bij wijze van spreken op elk moment kan zeggen van, ja, daar willen wij een bindend advies over uitbrengen? Of moet dat vooraf worden vastgelegd en kan het daarna niet meer? Dat is eigenlijk mijn vraag.

Mevrouw Forsten: Dat onderdeel moet vooraf worden vastgelegd. In principe is het college bevoegd, maar de raad kan een lijst van gevallen samenstellen waarin de raad advies geeft of waarin de raad bindend advies geeft. Ik kan me best voorstellen dat bij een nieuwe raad die lijst weer een keertje wordt geactualiseerd. Ik bedoel, dat zal natuurlijk altijd mogelijk zijn. Alleen je kan niet zeggen, waarschijnlijk, als er een bouwplan komt van, voor dit bouwplan wil de raad advies geven, heel erg gekoppeld aan dat bouwplan. Daar zul je toch van tevoren over nagedacht moeten hebben. Maar, zeg maar, wat daarin de mogelijkheden zijn, dat zijn we nu aan het uitwerken in een gespreksnotitie, die we dan in december met de commissie willen bespreken.

De voorzitter: Dank u wel. Gaat u verder.

Mevrouw Forsten: Ja, de volgende dia graag. Dit is een voorbeeld van hoe in de Omgevingsvisie al is aangegeven welke programma's er zijn die een uitwerking geven aan de verschillende doelen. En u kunt ook zien dat de meeste programma's, bijdragen aan meerdere doelen. En dat is natuurlijk ook een manier waarmee je keuzes kunt maken. Ik zou me kunnen voorstellen dat een programma wat een bijdrage levert aan zeven doelen, hogere prioriteit krijgt en misschien ook wel meer financiering, dan een programma wat maar aan één doel een bijdrage levert. Het is naast de andere methode om zaken te wegen, is dit ook een wegingsmogelijkheid. Ja, die programma's, ja, ik zal niet ... Er zijn verschillende soorten programma's, maar in dit geval gaat het toch vooral om integrale programma's waarmee je de Omgevingsvisie wilt uitwerken. Het kan ook zijn, en daar willen we mee oefenen, dat we met verplichte programma's te maken krijgen als we een omgevingswaarde in het omgevingsplan zouden opnemen. En dat zouden we bijvoorbeeld voor milieu kunnen doen of voor verkeershinder. Ook dat zijn dingen waar we over na moeten denken, en die nog wel een keer aan de raad voorgelegd gaan worden. Mogelijk ook in december al. Volgende dia graag. Dat is dan meteen de laatste. En dat is nog een dia die teruggrijpt op de bijeenkomst die we vorig jaar hebben gehad waarin we ook hebben geoefend met de werking van de beleidscyclus. En de observaties die daar gedaan zijn is bijvoorbeeld dat de ambities meetbaar en handhaafbaar moeten zijn, dat in de visie duidelijke kaders gesteld moeten worden. En dat is ook, ja door deze bril zou de raad ook naar deze Omgevingsvisie kunnen kijken. En wat ik als, ja, hart onder de riem mee zou willen geven is dat we bij die oefening gemerkt hebben dat, hoe vaker je de cyclus doorloopt, die beleidscyclus, hoe scherper alles wordt. Hoe scherper we in beeld hebben hoe de ambities geformuleerd

zouden moeten worden, welke maatregelen je nodig hebt, en hoe je dat dan vastlegt in een omgevingsplan. Dus dat geeft goede hoop voor de toekomst, zou ik maar zeggen. Daar wil ik het voor nu bij laten.

De voorzitter: Dank je wel. Dank jullie beiden, voor deze presentatie. Heel fijn. Ik zou de wethouder toch willen vragen, dat is toch de vraag ook die de heer Kleinpaste naar voren heeft gebracht van, waar ligt eigenlijk het accent? Ik vertaal hem, ik gun me even de vrijheid om hem zo te vertalen, mijnheer Kleinpaste. Waar ligt eigenlijk het accent? Licht dat op de inhoud van de Structuurvisie, of ligt dat toch op het nieuwe proces in het licht van de Omgevingswet? Zou de wethouder daarop willen reageren?

De heer Burggraaf: Ja, voorzitter, ja zoals ik al eerder zei, kijk, daarvan zou ik zeggen, daar is nu echt op het proces en het nieuwe instrument, hetgeen waar de focus op dit moment ligt. Omdat het ook een nieuwe werkwijze met elkaar is. Dus ja, dat is de focus voor deze stap. En tegelijkertijd is het natuurlijk ook niet helemaal los van de inhoud die erin staat. Want daar hebben we natuurlijk ook het participatieproces op doorlopen. Ja, dat gaat wel degelijk over de stad en de prioriteiten en de doelen et cetera die je daarbij hebt. Dus daar gaan we het zo meteen, nou, er komt nu eerst de inzagelegging, dan vervolgens een discussie in de raad. Daar gaan we natuurlijk ook met elkaar over die inhoud hebben. Maar ik denk dat we daar met elkaar moeten zoeken naar, ja, een gefaseerdheid. Dus dan zou ik zeggen in de bespreking, zou ik vooral de focus op het proces leggen en zeggen, nou we hebben nu het goede instrument en het goede kader en de basis te pakken. En waar komen dan inhoudelijk vervolgens nog aandachtspunten uit voort, waarmee we met elkaar opwerken naar de Omgevingsvisie 2.0?

De voorzitter: Oké, hebben we het goede instrument, kader en basis te pakken, zegt u, hè?

De heer Burggraaf: Ja.

De voorzitter: Ja. Nu is er in de chat aangekondigd door de heer Jansen dat hij een aanvullende vraag heeft. Ik weet niet of dat hierover gaat, mijnheer Jansen?

De heer Jansen: Ja, aansluitend op de vraag van de heer Kleinpaste eigenlijk.

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

De heer Jansen: Aansluitend op de vraag van de heer Kleinpaste vraag ik mij ook even, wil ik ook even vragen aan de wethouder, hoe relevant de discussie op dit moment is? Aangezien de invoering van de Omgevingswet, waar de Omgevingsvisie zijn grondslag aan ontleent, een jaar is uitgesteld tot januari 2022. En we eigenlijk alleen maar kunnen hopen dat dat niet tot afstel leidt.

De heer Burggraaf: Ja, voorzitter, ik ga even snel mijn oortje wisselen want mijn batterij is leeg, sorry. Ik hoop dat het goed gaat.

De voorzitter: Nou.

De heer Burggraaf: Even kijken, verstaat u mij?

De voorzitter: Ja, het beeld staat nog stil maar ...

De heer Burggraaf: Ja, mooi, ik kom zo terug. Ja, daar ben ik weer.

De voorzitter: Kijk.

De heer Burggraaf: Ja. Nee, inderdaad, het is een proces wat vertraging heeft gekregen. En tegelijkertijd hebben we natuurlijk ook in het begin van deze raadsperiode met elkaar daar ook al bij stilgestaan van, ja, hoe snel willen we dit proces doorlopen? En hebben we ook daarom gezegd rondom Amstelveen bijvoorbeeld, laten we wel gewoon al via die nieuwe werkwijze en die nieuwe Omgevingswet, manier van werken, vooral gaan werken. En ik vind ook dat wel, in het bestem ... Nou, we hebben het dan in de commissie Grote Projecten binnenkort daar de discussie over, voor de vaststelling voor het bestemmingsplan. Maar je ziet daarin ook gewoon dat die werkwijze, een hele hoge kwaliteit aan participatie en aan gebiedsontwikkeling geeft. Dus ik zou zeggen, laten we vooral zo snel mogelijk wel met die manier van werken al beginnen. En dan ben je ook alleen maar beter voorbereid op het moment dat het ook echt wettelijk verplicht is en het helemaal geïmplementeerd is. En dan hebben we al met elkaar kunnen oefenen en daarnaartoe kunnen werken. En dat levert alleen maar meer op voor de stad dan zeggen van, nou ja, we wachten er nog eventjes mee.

De voorzitter: Even gelet op de tijd.

De heer Burggraaf: Ik zie een handje van mevrouw Forsten.

De voorzitter: Ja. O, zo.

De heer Burggraaf: Dus ik weet niet of die nog een inhoudelijke ...

De voorzitter: Ja, klopt, die hebben we ook nog, handjes. Ja. Mevrouw Forsten.

Mevrouw Forsten: Handjes, ja, dat leek me wel handig. Mag ik daar iets aan toevoegen? Wij zijn nu al druk bezig met een bestemmingsplan met verbrede reikwijdte, Amstelveen, Schil-West, die hebben een visie met kaders nodig. Amstelveen heeft heel veel dingen zelf moeten verzinnen, en wat daar verzonnen is, dat is ook al wel weer verwerkt in de Omgevingsvisie. Maar vooral voor Schil-West zeggen de mensen die daar met de ontwikkeling bezig zijn van, ja, wij willen graag die stedelijke kaders hebben. Dus of er nou wel of niet een Omgevingswet wordt vastgesteld volgend jaar, ik ga ervan uit dat dat wel het geval zal zijn, wij hebben gewoon die stedelijke kaders nodig en die staan in die visie.

De voorzitter: Dank je wel, voor deze toevoeging. Mijnheer Kleinpaste? En ook van de heer Jansen, dank, dank. Mijnheer Kleinpaste, had u een vraag, want u bent in beeld? Nee.

De heer Kleinpaste: O. Ja, nou ja, ik dacht dat ik een vraag had ingetypt en die kon ik niet terugvinden.

De voorzitter: Nee, ik ook niet.

De heer Kleinpaste: Dus daar was ik even door in verwarring. Neem me niet kwalijk daarvoor. Maar ik heb eigenlijk ongelooflijk veel vragen, maar mijn meest prangende vraag op dit moment is, hoe de wethouder inschat dat je die integraliteit van werken zou kunnen waarborgen in de systematiek die wij op dit moment hanteren? Want ik denk dat die integraliteit, en dat maken we in de praktijk ook wel eens mee, al botst op het moment dat er een stuk in Grote Projecten zit en een stuk in Fysiek zit. Dus betekent dat als je dit echt zou willen, betekent dat niet dat je dan een hele andere vergadercyclus moet doen?

De voorzitter: Nou, dat is wel een vraag voor de wethouder natuurlijk, ja.

De heer Burggraaf: Dat is een hele ... Ja, nou ja, goed, u gaat uiteindelijk over uw vergaderorde. Dus wat dat betreft is het eigenlijk ook een vraag aan uzelf.

De voorzitter: Klopt.

De heer Burggraaf: En waarvan mijn eerste gedachte is van, ja, uiteindelijk besluit je alles integraal in de gemeenteraad, en bent u niets anders dan hier een adviserend commissie richting die gemeenteraad. En als het gaat over integraliteit, ja, daar vind ik wel zo'n Omgevingswet en Omgevingsvisie, ja dat geeft wel, omdat al die aspecten daarin terugkomen, ja helpt dat gewoon enorm om integraler je besluiten te nemen en integraler naar je stad te kijken.

De heer Kleinpaste: Dank u wel.

De voorzitter: Mag ik de commissie, gelet op de tijd, ik zou nog graag van de wethouder willen horen van, in tijd gezien, hoe het vervolgproces gaat? Zodat we weten wat over ons afkomt. We hebben al gehoord dat op 8 december waarschijnlijk al iets in de commissie wordt besproken. Maar over de Omgevingsvisie, hoe gaat dat verder? En ik zou de commissie willen vragen in de chat aan te geven als er echt nog een prangende vraag is aan de wethouder van, nou, om deze dialoog te benutten, stel die vraag. Anders gaan we het onderwerp afsluiten, om richting het einde te gaan. Ik zie de heer Struijk een vraag, dan eerst de wethouder van, hoe gaat het vervolgproces en daarna de heer Struijk.

De heer Burggraaf: Ja, dus het vervolgproces, dat eerst de Omgevingsvisie in het college wordt vastgesteld, vervolgens ter inzage wordt gelegd voor alle belanghebbenden, en dat is zes weken. Daar komen dan vervolgens reacties op, er komt een nota van beantwoording, en die komt vervolgens dan in de commissie en daarna in de gemeenteraad. Ik zag net op de slide staan dat dan de verwachting is dat we in Q1 volgend jaar, we de Omgevingsvisie met de zienswijzen daarbij en de beantwoording daarop kunnen bespreken met elkaar en kunnen gaan vaststellen. En er is dus, en dat is volgens mij half november, is er dus nog weer een terugkomavond voor iedereen die aan de voorkant heeft geparticipeerd bij de totstandkoming van de Omgevingsvisie.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Bollen: Ja, die is voor iedereen hoor, de avond. 18 november mag iedereen komen.

De heer Burggraaf: Ja.

Mevrouw Bollen: Dus niet alleen de mensen van ... Ook raad uiteraard, maar ook alle bewoners en mensen die eerder hebben geparticipeerd.

De voorzitter: Ja. Nou, dat betekent nog best een opgave voor ons als raad. Afijn, mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Ja, dank u wel, voorzitter. Als ik dit goed begrepen heb, dan is dus in Q1 volgend jaar, de eerste echte definitieve versie van de Omgevingsvisie klaar. Nou heb ik de wethouder een paar keer vanavond al horen zeggen, 2.0. Dus we zijn eigenlijk nooit klaar, er komt ook op een gegeven moment weer een nieuwe versie. Dan ben ik heel benieuwd of daar een tijdspad is, waar moet ik aan denken, drie jaar, vijf jaar, tien jaar?

De heer Burggraaf: Nee. Ik moet zeggen dat, laten we dat ook vooral, als we de eerste Omgevingsvisie aan u aanbieden, daar ook wat inzicht in geven. Maar zo aan de voorkant is dat zeker niet drie jaar, dat is, ja, ik denk eerder aan een jaar later, dat je in 2022 weer een versie 2.0 met elkaar vaststelt.

De heer Struijk: Oké, bedankt. Dat wilde ik weten.

De voorzitter: En de kwaliteit ook, dat helpt. Ja, dank u wel. Dank voor de presentatie, dank voor de beantwoording van vragen, dank voor deze dialoog, dank voor de vragen vanuit de commissie. Er staat, nogmaals, heel wat te wachten nog. We zullen daar ons als raad op een goede manier doorheen moeten worstelen denk ik, om het tot een goede afronding te brengen met elkaar. Voor nu, fijn dat deze tussenstap is genomen, en dan wachten we de rest af. Dank u wel. Ik wacht altijd op knikkende gezichten en zo, maar die zijn er gewoon niet met dat digitaal vergaderen. We zijn nu, het is nu, even kijken, 22:48 uur. Dat betekent dat we voor de rest niet heel veel punten, veel tijd meer kunnen besteden. Ik loop het even met u door. Ik verwacht dat op het moment dat u het niet eens bent met wat ik zeg, er een reactie komt.

6. Raadsinformatiebrief over Corona-maatregelen (6 oktober 2020) (2626451)

De voorzitter: Als ik kijkt naar punt 6, de raadsinformatiebrief over corona-maatregelen, conform het presidiumbesluit, behandelen de commissies de raadsinformatiebrieven over corona. Kan ik concluderen dat deze wat de commissie Fysiek betreft ter kennisname naar de raad kan? Nogmaals, als ik niks hoor dan ga ik ervan uit dat het ter kennisname naar de raad gaat. Ja.

7. Stand van zaken Moties

De voorzitter: 7, agendapunt 7 gaat over de stand van zaken van moties. Daar is het volgende over binnengekomen. De heer Van der Meer heeft verzocht om motie M4 over de bomenlijst nog niet af te voeren, omdat de nieuwe bomenlijst nog niet beschikbaar is en dus nog niet goed beoordeeld kan worden in hoeverre de motie is uitgevoerd. Ik neem aan dat de commissie daarmee kan instemmen? Zo niet, dan een geluid. En dan in het vervolg de vraag of ik kan concluderen dat de commissie verder akkoord is met het

afvoeren van moties, waarbij afvoeren wordt voorgesteld en dat de commissies kennisneemt van het overzicht? De heer Oostenrijk geeft ook aan, ja.

8. Stand van zaken Toezeggingen

De voorzitter: Ben ik bij punt 8, stand van zaken toezeggingen. Ik kan me voorstellen dat het misschien wat snel kan gaan, maar dat probeer zo goed mogelijk alles in de gaten te houden. Er zijn vooraf geen wijzigingsvoorstellen ten aanzien van de stand van zaken toezeggingen aangemeld. Kan ik concluderen dat de commissie akkoord is met het afvoeren van de toezeggingen, waarbij afvoeren wordt voorgesteld en dat de commissie kennisneemt ook van het overzicht? Geen commentaar.

9. Nieuwe behandelvoorstellen

De voorzitter: Dan ben ik bij onderdeel 9, en de griffier geeft aan dat bij nu dit onderdeel, de nieuwe behandelvoorstellen, elf fracties aanwezig zijn. Dat betekent dat de steun van zes fracties nodig is voor agendering daar waar geen agendering was voorzien. Ik zie de heer Jansen, graag 9.2. Verder heb ik een opmerking of vraag bij punt 9.3 binnengekregen. En bij, even kijken, ik moet bladeren, nou hij is verdwenen van mijn lijstje, ook wel bijzonder, 9.11. Ik wil dat in die volgorde van de behandelvoorstellen ook doen. En omdat dan de heer Alexander Jansen een opmerking heeft bij 9.2, krijgt hij als eerste even kort het woord of hij het wil bespreken of niet.

9.1 Vaststellen begroting 2021 (2626685)

9.2 Raadsinformatiebrief over vaststellen (collegebevoegdheid) Beleidsregels parkeren bij nieuwbouwprojecten Dordrecht (2582122)

De heer Jansen: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dat wil ik inderdaad, en daar heb ik ook een mooie politieke vraag bij en een kleine verklaring waarom wij dan tot hiertoe overgaan. We moeten veel binnenstedelijke bouwen. Bij binnenstedelijk bouwen is vaak gedoe. Maar zie ook bijvoorbeeld bij het ziekenhuisverkeer, ook is daar enorm veel emotie komt daarbij kijken. Daar hebben we een andere commissievergadering over gehad, daar hoeft ik verder niet op in te gaan, maar we kennen allemaal de thema's. Onze politieke vraag bij dit punt is dus ook, willen wij deze bevoegdheid uitsluitend bij het college laten, of willen wij als raad de mogelijkheid hebben ons hierover uit te kunnen spreken? En daar wil ik graag steun voor vragen aan mijn collega's, voor deze bespreking.

De voorzitter: Dat betekent dat er dan zes fracties in totaal steun moeten geven aan dit verzoek. Dus dat is dan inclusief de PvdA, hebben we nog vijf steunbetuigingen nodig.

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, ik vind de politieke vraag van de heer Jansen heel onduidelijk. Want je hebt als raad door een actieve kaderstelling altijd de ruimte om in te grijpen en

om je bevoegdheid vorm te geven, dus ik weet niet wat hij met de politieke vraag wil? Dus weet ik ook niet of ik hem wil bespreken.

De voorzitter: U weet niet of u hem wilt bespreken. Dan ga ik even terug naar de heer Jansen of hij de vraag kan verduidelijken? De vraag is, willen wij de bevoegdheid uitsluitend leggen bij het college? En de heer Kleinpaste geeft aan, ja, maar wij kunnen altijd de bevoegdheid terugnemen.

De heer Jansen: Nou ja, nou, dat is dus de vraag? Hier in deze raadsinformatiebrief wordt ons medegedeeld dat het vaststellen van beleidsregels, parkeren bij nieuwbouwprojecten, uitsluitend collegebevoegdheid is. En dat passeert dus niet per se, dat passeert dus niet per se de raad.

De voorzitter: Mag ik misschien ...

De heer Jansen: En dat zou ik ... Dat zou ik ... Ja, dat vinden wij toch ... Ja, de vraag is, is dat wat wij willen als raad?

De voorzitter: Mag ik misschien een praktisch voorstel doen, mijnheer Jansen?

De heer Jansen: Toe maar.

De voorzitter: Ik herinner me zojuist in de presentatie, en het voorbeeld wat werd genoemd over programma's die wij kunnen laten uitwerken door het college, dat het verkeers- of parkeerprobleem genoemd werd. Zouden wij over de ban van die Omgevingsvisie, en dat zijn misschien wat grote woorden, deze vraag opnieuw kunnen gaan bekijken? Dus niet dit als apart onderwerp maar laten we hem dan meenemen naar de Omgevingsvisie?

De heer Jansen: Dat is ook een mogelijkheid, als wij geen steun krijgen om het te bespreken, dan is dat inderdaad plan B.

De voorzitter: Ik zie voor plan A nog weinig of geen steun. En ik neem aan dat de heer Kleinpaste bedoelt, daar zou ik ook wel voor zijn in het kader van de Omgevingsvisie, neem ik aan?

De heer Kleinpaste: Uw voorstel, voorzitter.

De voorzitter: Ja, dank u wel. De heer Van der Meer die wil het wel apart bespreken. Maar goed, dat betekent dat we nog steeds vier fracties nodig hebben die het samen met de PvdA wel apart zouden willen bespreken, die zie ik nu niet. Dus laten we de griffier vragen of die een aantekening maakt, dat we dit punt meenemen, apart aandacht laten krijgen in Omgevingsvisie discussie.

De heer Jansen: Ja.

9.3 Raadsinformatiebrief over Circulaire economie (2626517)

De voorzitter: Dan ga ik door naar 9.3, raadsinformatiebrief over de circulaire economie. Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ja, voorzitter, dat is een beetje een lastig punt. In het behandelvoorstel wordt voorgesteld om het stuk te betrekken bij de begrotingsbespreking en bij een nog te organiseren themasessie. Dat is op zichzelf prima, wat ons betreft. Maar wij hebben wel de indruk dat een inhoudelijke voorbereiding daarvoor goed zou zijn, daar is alleen richting begroting geen tijd meer voor. Ik heb dat toch even tot uitdrukking willen brengen. Vermoedelijk zullen wij met een voorstel op dat punt in de vorm van een amendement of een motie bij de begroting komen. Maar als er anderen zijn die daar ook over willen meepraten, dan zal dat dus informeel via de e-mail kunnen, en daar nodig ik iedereen graag toe uit.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Van der Meer: Want het heeft geen zin om nu een bespreekvoorstel te doen.

De voorzitter: Oké, dus u verwacht ook niet steun van partijen op dit punt?

De heer Van der Meer: Nee.

De voorzitter: Dus dan wachten we dat af wat u daar gaat doen.

De heer Van der Meer: Ja.

9.4 Raadsinformatiebrief over start aanbesteding realisatie geluidschermen Amstelveen (2628435)

9.5 Raadsinformatiebrief over verlengen toepassing hardheidsclausule Verordening ontheffingen auto's (2628437)

9.6 Artikel 40 vervolgvragen RvO van de fractie PvdA over de Riolkast (2626257)

9.7 Artikel 40 vragen RvO van de fractie CDA over de historische Damiatebrug (2630599)

9.8 Antwoordbrief artikel 40-vragen RvO van de PVV over Aanpassen Dordts afvalinzamelingsbeleid

9.9 Antwoordbrief aan de heer Dubbeldam over plan Oudland (2631888)

9.10 Wethoudersbericht - Verwerking opmerkingen commissie in bouwenvolop Vlijweide (2628972)

9.11 Memo parkeren Oudlandshoek (2591228)

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaf mijnheer Kuhlmann aan om bij 9.11 het woord te vragen.

De heer Kuhlmann: Ja, dank u wel, voorzitter. Wat betreft de memo van de wethouder over het parkeerprobleem in Oudlandshoek. En ik heb gezien dat BVD voorstelt om dat memo te bespreken. Dat voorstel dat steunen wij en de VVD wilde dan ook in aanvulling ook de volgende politieke vraag bij stellen, hoe kunnen we beter maatwerk leveren voor

buurtbewoners die veel last hebben van hoge parkeerdruk, zonder de belangen te schaden van buurtbewoners die daar weinig last van hebben, van die hoge parkeerdruk? Bijvoorbeeld omdat ze beschikken over parkeergelegenheid op eigen terrein. Dat in aanvulling op wat daar al schriftelijk is gewisseld over het agenderen van dit memo.

De voorzitter: Ja, dank u wel. De heer Gündogdu heeft aangegeven dat hij ook op dit punt wat naar voren wil brengen. Mijnheer Gündogdu, het is uw idee om het te bespreken.

De heer Gündogdu: Ja, het is een voorstel, voorzitter, dank u wel. Ja, wij zouden het inderdaad willen bespreken, en daar heeft de commissie kennis van kunnen nemen. Nou, wij hebben daar inderdaad ook een politieke vraag. Ik weet niet of het zin heeft om dit te herhalen maar het is met name zeg maar dit onderwerp speelt al, nou ja, behoorlijk wat tijd. Dus wij zouden dus juist ook in relatie met de motie die enige tijd geleden is aangenomen, in verband met extra parkeerplaatsen, dus die relatie met deze memo willen maken. En daarnaast, enige tijd geleden in september was er ook een brief van de heer Van Vliet, ook een van de bewoners van dat gebied, die had ook een brief geschreven aan het college rondom het proces. En die zouden we daarbij willen betrekken.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Zijn er nog vier andere fracties die dit voorstel steunen, voor bespreking? Ik zie verder geen steun. Dat betekent dat het voorstel dat door de griffier naar voren is gebracht om het ...

De heer Jansen: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Jansen, klopt dat? Ja, mijnheer Jansen.

De heer Jansen: Ja, dat is correct. Ik zou eigenlijk aan het woord van de heer Gündogdu toe willen voegen, om misschien bij die bespreking ook een eventueel advies, dat aan het einde van dit jaar is aangekondigd door in de brief van de heer Van Vliet, om een eventueel advies daarbij mee te nemen bij de bespreking. Dus ja, ik steun zeker de bespreking.

De voorzitter: Maar niet ...

De heer Jansen: En ook het meenemen van de brief van de heer Van Vliet. Maar ook, als het even kan, een eventueel advies dat daaruit voort moet komen van het werkgroepje wat de heer Van Vliet heeft opgericht, ons in september even laten weten.

De voorzitter: Oké. Maar op dit moment zijn er drie fracties, die het steunen. En dat betekent dat we het vooralsnog voor kennisgeving aannemen, nog even los van de beantwoording of reactie op de brief die er t.z.t. zal komen.

De heer Kleinpaste: Nou, voorzitter?

De voorzitter: Ja, mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, de reden dat ik mijn vinger nog niet opstak is gewoon dat het doel van de bespreking mij gewoon volstrekt onhelder is. En dan denk ik, dan zadelen we ons op met tijdsbeslag zonder dat ik denk van, wat gaat het opleveren. Dus als men mij daarop iets kan vertellen?

De voorzitter: We gaan onderhandelen, ja? Nou ja, ik wil eigenlijk, gelet op de tijd, wil ik toch eventjes afronden. Vooralsnog houden we het voorstel voor kennisgeving aannemen. Daar kan op enig moment, wanneer er gewoon brieven beantwoord worden of van advies worden voorzien, verandering in komen maar dat komt dan. Voor nu wil ik dit punt afsluiten.

9.12 Brief van W.A. Bode met verzoek om beëindiging chemicaliën in voedingsmiddelen i.r.t. PFAS (2629027)

10. Termijnagenda commissie Fysiek

De voorzitter: En kom ik bij de termijnagenda van de commissie Fysiek, agendapunt 10. Met de vraag, kan de commissie zich vinden in de voorliggende termijnagenda? Als ik geen reactie krijg, dan ga ik ervan uit dat dat zo is.

11. Rondvraag

De voorzitter: En dat ik nu naar de rondvraag ga. Is er nog iets voor de rondvraag? Nee, we mogen zelfs niet lachen, geen grap, niks.

12. Sluiting

De voorzitter: Dan gaan we naar de afsluiting. Dank voor jullie bijdrage deze avond. Dank ook, nou, dat we gewoon de discussie en de onderwerpen hebben kunnen bespreken zoals op de agenda stonden, dat is prettig. We hebben nu niks hoeven door te schuiven. Ik wil jullie wel thuis toewensen, dat is altijd heel leuk, oftewel sluit goed af. En hou het gezond, en ik hoop elkaar gewoon binnenkort weer te zien.

De heer Van der Meer: Tot ziens.

De voorzitter: Tot ziens.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 10 november 2020.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff

